

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra hudební výchovy

Bakalářská práce

Andrea Icelová

Odkaz Pavla Josefa Vejvanovského v povědomí studentů
hudební výchovy na různých typech škol

Olomouc 2020

vedoucí práce: PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.

V Olomouci, dne

.....

Andrea Icelová

Poděkování

Děkuji PaedDr. Leně Pulchertové, Ph.D za odborné vedení práce, věcné připomínky, dobré rady a vstřícnost při konzultacích a vypracování bakalářské práce.

Děkuji také ředitelům a ředitelkám, konkrétně Mgr. Václavu Křivánkovi z Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži, Mgr. Pavlu Zatloukalovi z Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci, Mgr. Janě Vítkové z Vyšší odborné školy pedagogické a sociální a Střední pedagogické školy v Kroměříži a Mgr. Romaně Studýnkové z Gymnázia Jana Blahoslava a Střední pedagogické školy v Přerově, kteří mi umožnili provést výzkum na jejich školách.

Obsah

Úvod	5
1 Život a dílo Pavla Josefa Vejvanovského	6
1.1 Život	6
1.1.1 Biskupská kapela a Pavel Josef Vejvanovský	7
1.2 Dílo	9
1.2.1 Kompoziční styl	10
2 Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského	15
2.1 Kroměříž	15
2.2 Historie školy	16
2.2.1 Vznik školy	16
2.2.2 Krize a znovuzrození	18
2.3 Současnost	19
3 Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského Hlučín	22
3.1 Historie školy	22
3.2 Charakteristika a zaměření školy	22
3.3 Hudební obor	24
3.4 Výtvarný obor	25
3.5 Taneční obor	26
3.6 Literárně-dramatický obor	27
4 Odkaz Pavla Josefa Vejvanovského v povědomí studentů různých typů škol	29
4.1 Metodologie výzkumu	29
4.1.1 Cíle a hypotézy	29
4.1.2 Dotazníkové šetření	30
4.2 Vyhodnocení výzkumu a jeho grafické zpracování	31
4.3 Zhodnocení hypotéz	44
Závěr	46
Seznam použitých zdrojů	47
Literatura	47
Elektronické zdroje	47
Seznam zkratk	49
Seznam obrázků, tabulek a grafů	50
Seznam příloh	52
Přílohy	
Anotace	

Úvod

Pavel Josef Vejvanovský patří mezi nejvýznamnější autory z oblasti Kroměřížska. Proto předpokládám, že by ho měl znát každý z této oblasti, zejména pak studenti hudebních institucí. K výběru tématu mě přiměl fakt, že tuto problematiku doposud nikdo detailně neprozkoumal. Dalším důvodem výběru byla také skutečnost, že jsem se v oblasti Kroměřížska narodila a mám k ní tudíž blízko. Tato práce se zaměřuje na osvětu o této důležité osobnosti regionu.

První kapitola obsahuje teoretické pojednání o autorovi, jeho působení na Moravě a významu pro danou oblast. Další dvě se věnují dvěma institucím spjatým se jménem Pavla Josefa Vejvanovského, konkrétně Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a Základní umělecké škole Pavla Josefa Vejvanovského v Hlučíně. Popisují zde historický vývoj a současnou situaci v těchto institucích. Poslední část je část praktická, ve které zjišťuji, jak moc studenti znají jméno tak významného autora tohoto regionu.

Cílem práce je zmapovat míru povědomí o tomto autorovi, a to zejména u studentů významné instituce spojené s jeho jménem v porovnání se studenty jiné školy stejného typu, a dále v porovnání se studenty škol jiného typu. Vedlejším cílem je teoretické zpracování osobnosti Pavla Josefa Vejvanovského a pojednání o Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a Základní umělecké škole v Hlučíně.

Míra povědomí byla zjišťována metodou komparativní analýzy dat odhalených pomocí dotazníkového šetření. Teoretické zpracování osobnosti a dvou institucí bylo provedeno metodou popisu a indukce.

Stěžejními prameny jsou publikace Jiřího Sehnala *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži* a *Dějiny hudby na Moravě*.

1 Život a dílo Pavla Josefa Vejvanovského

Jméno Pavla Josefa Vejvanovského bylo řadu let téměř neznámé, až opomíjené. Přesnější informace se lze dozvědět až po roce 1921, kdy Antonín Breitenbacher v předmluvě svého katalogu hudební sbírky kostela sv. Mořice v Kroměříži uvedl jeho důležitá životní data. Teprve až 11. 10. 1936 došlo k prvnímu provedení Vejvanovského mše, a to mše *Missae S. Josephi*.¹

1.1 Život

V literatuře je často uvedeno pouze jméno Pavel. Sám autor své druhé křestní jméno z neznámého důvodu dlouho nepoužíval. Až v roce 1684 se na zápisu své skladby podepsal Pavel Josef.

O místě a datu narození se vedly dlouho spory. Dnes však lze říct, že se Pavel Josef Vejvanovský narodil okolo roku 1639 v Hlučíně. Jeho otcem byl Václav Vejvanovský, který zastával funkci mušketýra hraběte Jana Jiřího z Gašína, později biskupského úředníka na hradě Hukvaldy. Dětská léta tak Pavel Josef strávil v Hlučíně, v Moravské Ostravě a na Hukvaldech.

Všeobecné i hudební vzdělání získal v jezuitské koleji v Opavě. Hudebně nadaní žáci zde měli možnost účinkovat v řádovém kostele jako zpěváci nebo instrumentalisté a zdokonalovat svůj hudební talent. Pavel Josef si již tady opsal některé skladby a pokusil se o svou první kompozici. Po ukončení školní docházky nastoupil do služeb olomouckého biskupa Karla Lichtensteina-Castelcorna. Hudební nadání si ještě prohloubil ve Vídni (na náklady biskupství), kde studoval hru na trompetu. Po příjezdu měl na starost veškerou hudbu u dvora. Zároveň byl ředitel kůru v kostele sv. Mořice. Ovládal několik jazyků, a to češtinu, němčinu, latinu a italštinu.

Dne 2. února 1666 se Vejvanovský oženil s 19 letou Annou Terezií Minikátorovou, dcerou bývalého kroměřížského primátora a dvorní dámy biskupa Karla. Ta přinesla do manželství velké věno. Už tehdy byl Pavel Josef váženou osobností. Podle údajů z matrik spolu počali šest dětí, z toho čtyři chlapce a dvě dcery. V kroměřížských matrikách se později objevují ještě dvě dívky se jménem Vejvanovská. Vzhledem k tomu, že zde jiní Vejvanovští nežili, lze tvrdit, že i ony byly jejich dcery. Kmotři dětí patřili k honoraci. Manželé Vejvanovští byli také několikrát kmotry, Pavel Josef alespoň 32 dětem, Anna Terezie až 30 dětem. O vysokém postavení u dvora vypovídá to, že v roce 1672 byl pátým nejlépe placeným

¹ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993, s. 7–8. ISBN 80-900031-2-5.

zaměstnancem biskupa Karla (ze 76 zaměstnanců), v roce 1690 byl již na třetím místě mezi 89 zaměstnanci².

Ve službách biskupa Karla sloužili polní a hudební trubači. Polní trubači hráli jen tzv. polní kusy³, zatímco hudební trubači museli působit i v oblasti umělecké hudby. Předpokládá se, že většina biskupských trubačů spadala do skupiny hudebních trubačů, protože ovládali i obtížné party v kostelních skladbách. V obou kategoriích mohli hudebníci dosáhnout hodnosti polního trubače. Pavel Josef Vejvanovský se celý život podepisoval jako polní trubač, ačkoliv tuto hodnost neměl. Nesplnil totiž podmínku vyučení se u kvalifikovaného polního trubače. Přesto byl nadřazen všem trubačům u dvora. Aby mohl sám učit, musel by do sedmi let od vyučení absolvovat vojenskou službu u některého jezdeckého pluku. To však nebylo doloženo. Na svém trubačském umění si velmi zakládal. Jeho trompetové party nepatřily mezi nejnáročnější, odpovídaly však maximálním požadavkům tehdejší doby.

Anna Terezie zemřela v dubnu 1688. Od tohoto roku žil Pavel Josef jako vdovec. Z důvodu stáří, churavosti a dostatečného zásobení kůru sv. Mořice notami méně opisuje a komponuje. Umírá v červenci 1693.

1.1.1 Biskupská kapela a Pavel Josef Vejvanovský

Nelze přesně dopátrat, kolik členů biskupská kapela v Kroměříži měla. Bylo totiž časté, že hudebníci uměli hrát i na více nástrojů, tudíž byli v každém díle angažováni jinak. Dobří instrumentalisté se vyskytovali i v řadách věžních trubačů, kteří také vypomáhali v obou kostelech. Jejich počet není opět přesně znám, ale odhaduje se na 3-4 hráče (mistr + dva až tři tovaryši). Později však (tj. kolem roku 1681) biskup Karel vzájemnou výpomoc zakázal. Věžní trubači tak měli na starost hláskou službu, oznamování trhů a doprovázení obnovování městské rady. Dále pak mohli hrát při rodinných oslavách měšťanů, jako byly křtiny, svatby atd. Členům biskupské kapely toto nebylo povoleno.

Kapela se vyvíjela postupně. Nejprve ji tvořili trubači a Vejvanovský. V letech 1666–1668 se soubor rozšířil. Biskupovi byly nabídnuty skladby pro sólový hlas od skladatele Pietra Andrey Zianiho. Ty však musel biskup odmítnout z důvodu nedostatku kvalitních zpěváků. K dispozici měl totiž jen choralisty od sv. Mořice. Nabídku Johanna Heinricha Schmelzera na taneční árie pro klariny a smyčce už však neodmítl a skladby dal ihned přezkoušet. Z biskupova dopisu ze 7. 11. 1668 lze zjistit, že měl k dispozici šest až sedm klarin, deset až dvanáct smyčců

² Zaměstnanci nedostávali výplatu pouze v penězích, ale i v benefitech jako byla strava zdarma a naturálie jako obilí, luštěniny, sůl, pivo, víno, palivové dříví atd.

³ fanfáry, tuše a signály v principálovém (základním) rejstříku

a sedm a více trombonů. Dále dodal, že hudebníci jsou multiinstrumentalisti. Z tohoto důvodu nelze určit přesný počet biskupových hudebníků. Biskup totiž vyjmenoval, jaké nástroje má k dispozici, nikoli však počet hráčů. Sám Pavel Josef Vejvanovský ovládal hru na trumpetu, housle a klávesové nástroje.

Počet hráčů jde přibližně odhadnout z dochovaných partitur. V každém partu zpravidla hrál jeden až dva hráči. Při uvádění skladby pro 2 housle, 2 violy a bas bylo pravděpodobně zapotřebí 8-10 hráčů. Obdobně i Vejvanovského *Sonata Vespertina* byla provedena maximálně 11 hráči. Lze tedy předpokládat, že měl biskup k dispozici nejvýše 15 instrumentalistů. Ve skladbách bylo nejčastěji využito 10-12 hráčů. Z tohoto výčtu je patrné, že tehdejší orchestr měl jinou podobu než ten dnešní.

Mezi členy biskupské kapely patřili např. Heinrich Ignaz Franz Biber nebo Philipp Jakob Rittler. Podle informací na výplatních listinách neměl biskup mezi zaměstnanci jiné hudebníky než trubače. Lze ale předpokládat, že v případě potřeby kapely vypomáhali talentovaní komorníci, jako např. Kristián Heger.

Aby Pavel Josef Vejvanovský mohl nacvičovat skladby, musel vždy nejdříve opatřit hudebníky potřebné pro danou skladbu. Nebyl tak dirigentem v dnešním slova smyslu, ale při řízení také často hrával. Výhodou pro něj bylo, že kostel sv. Mořice v Kroměříži měl stálého varhaníka. Bylo totiž běžné, že varhaník udával tempo a jednotlivé nástupy hlasů kýváním hlavy, popř. chvíli uvolněnou rukou. V této době ještě nebyl u sv. Mořice postaven západní kůr, kapela proto pravděpodobně hrála v prostoru presbytáře⁴. Úkolem Vejvanovského bylo i zastupovat kapelníka olomouckého dómu v jeho nepřítomnosti.⁵

Repertoár biskupské kapely byl ovlivněn hudebním stylem vídeňského dvora. Sám Vejvanovský si vždy při cestě do Vídně opsal několik skladeb. Znal se i s některými tamními autory, obzvláště s Johannem Heinrichem Schmelzerem nebo Vendelinem Huberem. Jejich díla byla opsána v Kroměříži nebo na Moravě. Hudební vkus v Kroměříži byl také ovlivňován Salzburgem. Zajímavostí je, že se díla salzburských skladatelů dochovala převážně v Kroměříži.⁶

Hudebníci hráli na nejrůznější nástroje. Dochoval se jejich seznam z kostela sv. Mořice, ale předpokládá se, že na stejné nástroje hráli i hudebníci v biskupském sídle. Využívány byly např. tyto nástroje: violini seu fides (housle), violoni piculi (malé kapesní housle), violae (altové

⁴ kněžiště; jedná se o prostor určený kněžím. Nachází se v něm hlavní oltář kostela.

⁵ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 37–42. ISBN 80-900031-2-5.

⁶ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 49–58. ISBN 80-900031-2-5.

violy), bassetl (violoncello), violoni (kontrabas), viola di gamba, tromboni, cornetti (cinky), flautae in futrali (sada zobcových fléten různé velikosti), fagotti atd. Dále byly využívány trumpety. Ty však vlastnili přímo hudebníci a nebyly v inventáři kostela. Nejdůležitějším nástrojem chrámové hudby byly zajisté varhany. Po zničení renesančních varhan byly nové vystavěny v roce 1655. Jednalo se o positiv s šesti rejstříky. Skříň tohoto positivu je dnes umístěna v kapli sv. Anny vedle olomoucké katedrály. Po smrti Vejvanovského se sbírka hudebních nástrojů rozrostla o hoboje in B a flétny in B. Pavel Josef Vejvanovský byl uznáván jako odborník. Pro biskupskou kapelu zajistil řadu kvalitních hudebních nástrojů.⁷

1.2 Dílo

Již výše je zmíněno, že Pavel Josef Vejvanovský byl nejen výborný hudební skladatel, ale i vášnivý sběratel děl jiných skladatelů. Soupis jeho kompozic a opisů tanečních skladeb do roku 1671 byl napsán na obalu anonymní mše ke cti sv. Štěpána.

V hudební sbírce Pavla Josefa Vejvanovského se nacházejí velmi hodnotné kusy, jako *Magnus opus musicum* skladatele Orlanda di Lassa, které získal od jeho synů Ferdinanda a Rudolfa, kteří jej zasílali pouze do větších měst. Avšak další díla toho skladatele sbírka neobsahuje. Mezi další významná díla patří sbírka *Toccate d'intavolatura di cimbalo et organo* od Girolama Frescobaldiho. Zahrnutí této sbírky do inventáře Vejvanovského prokazuje jeho velký zájem o varhanní hudbu a o hru na klávesové nástroje.

Není zcela jasné, zda a popřípadě jak se liší soukromá sbírka Pavla Josefa Vejvanovského od hudební sbírky biskupa Karla Liechtensteina. Ta totiž zahrnuje kompozice Vejvanovského, ním pořízené opisy skladeb jiných autorů a také ním sestavené partitury. Nelze totiž potvrdit, zda biskup pokládal noty za svůj majetek. Kromě několika výtisků z 16. století totiž neobsahují žádné dedikace. Navíc Liechtensteinova sbírka obsahuje mimo jiné i nedokončené návrhy skladeb z dob studií Vejvanovského v Opavě. Dále zahrnuje okolo sedmdesáti partitur Vejvanovského a mnoho partitur jiných skladatelů, které Vejvanovský sestavil, ačkoli ty v této době vznikaly jen vzácně a to jen pro potřeby skladatele⁸. Některé partitury neobsahují text, z čehož lze předpokládat, že Vejvanovskému sloužily pouze jako studijní materiál. Problém vlastnictví „Liechtensteinovy“ sbírky nelze jednoznačně vyřešit. Je zřejmé, že má na ni největší zásluhy právě Vejvanovský. V podobných situacích v 17. a 18. století vlastnil notový materiál kapelník nebo ředitel kůru. Proto je v některé

⁷ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 59–64. ISBN 80-900031-2-5. FRIC, Ota. *Vývoj hudební kultury na jihovýchodní Moravě*. Brno: Krajské nakladatelství v Brně, 1963. s. 25.

⁸ Provozování hudby se odehrávalo bez partitury. Hudba se vydávala jen v hlasech.

literatuře hudební sbírka biskupa Liechtensteina ztotožňována se sbírkou Pavla Josefa Vejvanovského.⁹

1.2.1 Kompoziční styl

Nevyřešenou otázkou je, kolik skladeb Pavel Josef Vejvanovský zkomponoval. Jak již bylo zmiňováno, opsal přinejmenším třetinu děl Liechtensteinovy sbírky. U nepodepsaných rukopisů skladeb psaných Vejvanovským není proto zřejmé, zda je autor on sám, anebo se jedná pouze o opis jiného skladatele. Autorství Vejvanovského lze zjistit podle několika aspektů, mezi které patří například znění titulního textu na obalu skladby nebo přítomnost jeho podpisové šifry¹⁰. Určování autorství často komplikuje jeho úhledný notopis, který je často zaměnitelný s notopisem jiných opisovačů vyskytujících se v tu dobu v Kroměříži. Ti kromě toho psali na stejný typ papírů. Notopis Vejvanovského není nijak specifický. Přetvářel se v průběhu života, v závislosti na spěchu a byl podmíněn také stavem psacího stroje. Zvláštností je specifický tvar C v taktovém předznamenání, který Vejvanovský používal v době studií v Opavě. Někteří muzikologové proto podle použití podpisové šifry a nepříliš odlišného písma chybně určili autorství u několika skladeb. Pro příklad lze uvést *Sonata a 6 campanarum*, *Harmonia Romana* nebo *Salve Regina*. Jak již bylo naznačeno, určit autorství Vejvanovského je velmi obtížné a časově náročné, proto je u několika skladeb stále nevyjasněné, kdo je jejich autorem. S jistotou lze ale říci, že se zachovalo okolo 130 skladeb Pavla Josefa Vejvanovského (včetně nedokončených skladeb), což se u jiných českých skladatelů 17. století nepodařilo.

Jako ředitel kůru u sv. Mořice v Kroměříži byl pověřen doplnit jeho repertoár. V roce 1666 zkomponoval 20 děl, ponejvíce chrámových sonát. Dále pro něj opsal okolo 28 skladeb, zejména velké mše skladatelů Ardensbacha, Bertaliho, Fuxe, Melcelia a Valentiniho.

Skladby Pavla Josefa Vejvanovského měly po celou dobu jeho života stejný styl. Vyvíjela se pouze jeho skladatelská technika, která postupně zvyšovala úroveň. Ovlivnily ho zajisté skladby, které opisoval nebo upravoval a které mu tak často sloužily jako studijní materiál. Základní znaky jeho kompozice se však neměnily. Co se týče poměru duchovní a světské hudby, skládal vždy díla, která byla v danou dobu potřebná. Jeví se, že ke konci svého života psal díla duchovní, avšak v roce 1692 složil suitu ke karnevalu s názvem *Offertur ad*

⁹ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 65–66. ISBN 80-900031-2-5.

¹⁰ Stylizované W, obvykle nad titulním textem.

duos choros. Okolo 20 duchovních skladeb¹¹ vzniklo v roce 1666. Poté počet zkomponovaných skladeb postupně klesá, až do let 1671–1675. Nejvíce jeho tvorby složil v letech 1676–1680, kdy vzniklo přibližně 31 děl, z toho 26 duchovních skladeb. Výrazný pokles v jeho tvůrčí aktivitě lze vidět v roce 1668, pravděpodobně zapříčiněný jeho přítomností na polním tažení, dále pak v posledních čtyřech letech jeho života, z důvodu horšícího se zdravotního stavu. Další příčinou snížené činnosti v letech 1690–1693 bylo také pravděpodobně dostatečné zásobení kůru v kostele sv. Mořice.

V následující tabulce jsou uvedeny počty skladeb ve sbírce podle jednotlivých druhů a poměr skladeb Vejvanovského v této sbírce.

Tabulka 1: Srovnání počtu skladeb a jejich podílu

Druh skladby		Celkový počet skladeb v inventáři 1695	Z toho od Vejvanovského	Celkový počet dochovaných skladeb	Z toho od Vejvanovského
I.	mše	272	16?	197	13
II.	offertoria	315	15	184	20
III.	nešpory a žalmy	114	12	92	6
IV.	sonáty	225	30	193	33
V.	litanie	75	23	43	11
VI.	Salve Regina	48	14	19	8
VII.	Alma Redemptoris	17	2	3	1
VIII.	Ave Regina	7	1	3	-
IX.	Regina coeli	20	3	4	1
X.	Ave maris	11	-	1	-
XI.	Te Deum	10	1	7	-
XII.	Miserere	19	1?	10	1
XIII.	Requiem	24	5	13	2
XIV.	taneční suity	236	14	218	14
Celkem		1393	137	985	110

Zdroj: SEHNAL, Jirí. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 85. ISBN 80-900031-2-5.

Jednotlivá čísla mají pouze orientační charakter. Je zde vycházeno z počtu signatur,¹² některé však zahrnují více skladeb různého druhu. Dále se mohou lišit informace v posledních dvou sloupcích, z důvodu objevování nových skladeb a náročného určování autorství Vejvanovského. V tabulce se objevují doposud nezmiňované loretánské litanie a mariánská antifona *Salve Regina*. Od roku 1587 byly loretánské litanie zásadní složkou mariánských pobožností, které se pořádaly o sobotách a mariánských svátcích.¹³ Proto bylo potřeba

¹¹ Do duchovních skladeb jsou řazeny také sonáty, protože za světskou hudbu se tehdy považovaly jen skladby taneční.

¹² Označení.

¹³ Liturgický řád kardinála Wolfganga Hannibala von Schrattenbach, který působil jako olomoucký biskup v letech 1711-1738, diktoval loretánské litanie o sobotách a o všech dnech před mariánskými svátky.

při mariánských kostelech, ale i kostelech jiného zasvěcení, založit speciální nadace pro učitele a žáky, kteří litanie realizovali. Antifona *Salve Regina* byla používána po litaních, ale také v kanonických hodinkách v době od svátku Nejsvětější Trojice¹⁴ do adventu. Soupis hudebnin kostela Panny Marie v Kroměříži z roku 1659 ovšem žádné loretánské litanie nezahrnuje. Předpokládá se, že figurální litanie se u sv. Mořice začaly pořádat až v době biskupa Karla Liechtensteina. Pavel Josef Vejvanovský se seznámil s figurálním způsobem zhudebnění litaní již v době svých studií v Opavě, protože si tam pořídil opisy dvou litaní. Z tabulky lze také vyčíst, že centrum tvorby Vejvanovského bylo v hudbě chrámové a že skládání tanců pro masopustní karneval a k tabuli u něj bylo až na druhém místě.¹⁵

Na začátku hudební činnosti vycházel Pavel Josef Vejvanovský ze stylových představ předešlé generace, kterou představovali u císařského dvora Giovanni Valentini a Antonio Bertali, u nás pak zčásti Adam Václav Michna z Otradovic. Jejich kompoziční styl byl strohý a statický, nástrojová složka (ačkoliv již separovaná od vokální složky) s nízkou úrovní techniky. Typickým znakem byla imitace motivu o různé intervaly výše či níže. Mnohokrát se stávalo, že zpěvák nebo vokální soubor přednesl motiv a instrumentální složka ho jen zopakovala. Motiv byl často upravován pomocí kadencí. Tento typ skladby lze u Vejvanovského nalézt v závěru *Salve Regina* z roku 1666. Ačkoli byl tímto stylem velmi ovlivněn, dochází u něj k jistému propracování. Používá výrazové prostředky, více rozlišuje party pro sólo a tutti a nástrojová složka je již prokomponovanější. Mezi jeho skladatelské vzory patřili Antonio Bertali, Giovanni Felice Sances, Johann Heinrich Schmelzer a někteří jeho současníci.

Ve skladatelské aktivitě lze u Pavla Josefa Vejvanovského vidět obrovský progres. I přes jeho velkou snahu byl v roce 1666 teprve začátečník. Protože skladbu nikdy nestudoval, pravděpodobně kompoziční techniku i hudební vyjadřování přijmul za své studiem skladeb, které právě opisoval nebo které hrál. Začal častěji a zručněji používat polyfonie. Spekuluje se o tom, že Vejvanovský uměl hrát i na housle. Často pro ně zkomponoval náročné party, které mohl složit pouze zběhlý houslista. Vyskytují se například v dílech *Serenada* (1679), *Sonata a 5* (1689) a *Missa misericordiae* (1689).

Jelikož v dětství a mládí navštěvoval kostely a pravděpodobně studoval i hlasovou výchovu, nebyla pro něj těžkým úkolem kompozice vokálních partů. Lze z nich také zjistit, že měl výbornou výslovnost a znalost latiny. Při zhudebnění obsahu s velmi emotivním textem,

¹⁴ první neděle po Letnicích

¹⁵ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 83–86. ISBN 80-900031-2-5.

užíval typických obrátů zvaných rétorické figury. U mší vedl text jednoduše, častokrát neopakoval slova textu (kromě slov Kyrie, Hosanna nebo Amen) a upřednostňoval sylabický způsob zhudebnění s občasným ozdobováním v sólovém partu. Credo skládal velmi stroze a úsporně, zbytečně ho neprodlužoval. To často vede k zamyšlení, zda neměl nakázáno skládat mše v již předem vymezené časové délce.

To, jak se Vejvanovský až mistrovsky naučil kompoziční postupy od svých současníků, je až obdivuhodné. Jeho chrámová hudba se od nich téměř neodlišuje. Vokální skladby uváděl krátkými instrumentálními předebrami, mše sonátou Kyrie a při instrumentálních úvodech a při mezihrách používal trumpety v klarinové poloze a smyčce. Skladby jsou dále ovlivněny polychorálním myšlením charakteristickým pro skladatele vídeňského dvora. Často se v nich střídají vokální hlasy s nástroji stejného typu nebo skupiny nástrojů dřevěných, žesťových a smyčcových.

Hudební skladatelé v 17. století se polyfonii teprve učili. Ještě neexistovala fuga Bachovy podoby a úrovně. Již tehdy ale museli použít hlavní téma v jednotlivých hlasech alespoň jednou upravené pomocí imitace. Tuto podmínku dodržoval také Pavel Josef Vejvanovský. V díle *Missa Clamantium* se imitace nachází třikrát v Kyrie, čtyřikrát v Gloria, v Credo dvakrát, v Sanctus a v Agnus jedenkrát. Ve mši *Missa Florida* se imitační úseky objevují hned čtrnáctkrát. Nejvíce imitaci používal v částech Kyrie, Crucifixus, Hosanna a Amen. Po bližším prozkoumání skladeb Vejvanovského je patrné, že se v kontrapunktu příliš nevyznal, spíše ho napodoboval. Občas imituje pouze úvodní motiv nebo vede druhý hlas v terciích. Jeho polyfonie častokrát působí dojmem, že vznikly více spontánním nápadem než mistrovským umem. Přesto má ale posluchač pocit znamenité polyfonní práce.

V polovině skladeb Vejvanovského dominuje tónina C dur, kdežto ostatní tóniny se objevují méně a to ponejvíce F dur, D dur, G dur A dur a d moll. Tóniny s více než dvěma béčky a čtyřmi křížky nepoužíval. Pravděpodobně je to způsobeno užitím trumpet ve většině jeho děl. Jedna nebo dvě trumpety jsou totiž zapotřebí přibližně ve čtyřiceti z šedesáti skladeb v tónině C dur. Když se ve skladbě objevuje modulace, trumpety mají pauzu a přidávají se opět při návratu do tóniny C dur. To lze pozorovat například v *Sonatě a 6* (1665-1666). Trompeta však může hrát také party modulované do d moll, G dur, e moll, a moll, B dur a g moll. Nemohla v ní ale zůstat z důvodu chybějících charakteristických tónů daných tónin. Vůdcovství proto po modulaci přejímaly smyčce a trumpety se vracely opět až v části v základní tónině. Při navracení se do C dur je pro Vejvanovského obzvlášť typický skok na základě terciové příbuznosti.

Překvapením ale zůstává absence sonáty nebo přinejmenším fanfáry pro trubačský sbor, ačkoliv byl Pavel Josef Vejvanovský vynikající trubač. V jeho skladbách se objevují vždy pouze v kombinaci s vokálními hlasy nebo s dalšími (nejčastěji smyčcovými) nástroji. Dochovalo se pouze několik malých dvoudílných vět pro 2 až 3 trumpety, které jsou součástí jiných větších skladeb, ale nejde u nich jednoznačně určit autorství Vejvanovského.¹⁶

¹⁶ SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. s. 87–93. ISBN 80-900031-2-5.

2 Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského

2.1 Kroměříž

První zmínky o městě Kroměříž pocházejí již z 9. století. Na jeho místě se v tu dobu nacházelo slovanské hradiště. V období od 10. až do poloviny 13. století, kdy vše na území Českých zemí ovlivňovalo románské umění, se zde vyskytovalo tržiště s dvorcem. Od roku 1260 začalo město vzkvétat, neboť se zde usídlili olomoučtí biskupové. Ti pak nesli zásluhu za další vývoj města. Byla zde založena kolegiální kapitula, kostel sv. Mořice či vinohrady, které se rozkládaly v okolí města. V průběhu 13. století došlo k přebudování dvorce. Na nově vzniklém gotickém hradě bylo zřízeno centrum lenní organizace. K další významné přestavbě došlo na počátku 16. století, kdy byl hrad přestavěn na renesanční zámek, který se tak stal novým biskupským sídlem a hlavním střediskem olomouckého biskupství.

K dočasné zkáze Kroměříže došlo během třicetileté války. Město bylo dobyto švédským vojskem a kompletně vypáleno, včetně zámku. Další ránu přinesla morová epidemie, která město zasáhla roku 1645. Zachovala se pouze čtvrtina z původních usedlostí.

K znovuzrození města došlo až po roce 1664, kdy se stal olomouckým biskupem Karel Liechtenstein-Castelcorno, který hned začal s opravami města. Zrekonstruoval zámek, nechal zvětšit zámeckou knihovnu, ve které založil hudební archiv, a rozšířil zámeckou obrazárnu o řadu významných sbírek obrazů. Ta tak obsahovala například díla bratrů Bernarda a Františka Imstenreada, Tiziana, Veroneseho, A. van Dycka atd. Za jeho episkopátu vznikla také Podzámecká zahrada, která ovšem měla jinou podobu než v současnosti, či Květná zahrada (tehdy nazývaná jako Libosad), jejíž součástí je osmiboká rotunda s bohatou vnitřní štukovou výzdobou a kolonáda dlouhá 244 m. Zrekonstruovány byly také městské hradby. Došlo k výstavbě vodárny, vodovodního systému či nové kanalizace, což velmi pomohlo obnově města po období švédských vpádů. Biskup Karel investoval také do hudebního umění. Zřídil zámeckou biskupskou kapelu, která byla pravděpodobně největší v tehdejší Evropě. Za jeho vlády byly založeny i další instituce jako piaristická kolej nebo gymnázium.

K dalším významným úpravám zámku a jeho okolí došlo až později. Roku 1722 byla dohotovena výstavba Sněmovního sálu. V roce 1759 nechal biskup Leopold II. Fridrich z Egkhu zrealizovat stropní výmalbu Manského sálu. Také byla přestavěna Podzámecká zahrada.

V roce 1777 bylo olomoucké biskupství povýšeno na arcibiskupství a z Kroměříže se tak stalo sídlo olomouckých arcibiskupů a hlavní kulturní středisko na Moravě. Nejvyšším

oceněním tak významných památek, jakými Arcibiskupský zámek a Podzámecká a Květná zahrada bezesporu jsou, bylo zapsání na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO, které proběhlo v prosince roku 1998.¹⁷

Kulturní život ve městě po skončení vlády biskupa Karla Liechtensteina-Castelcornu neustal a pokračuje až do dnes. Účast studentů Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži na vernisážích konaných v zámecké obrazárně se stala již tradicí. Ke koncertním účelům se využívá také Manský sál, Sněmovní sál či rotunda v Květné zahradě. Studenti kroměřížské konzervatoři vystupují v rámci Promenádních koncertů, které probíhají v Podzámecké zahradě, dále na koncertech v rámci festivalů či na řadě dalších koncertů. Veřejnost se může účastnit také jejich absolventských koncertů.

Každý rok se v Kroměříži tradičně konají také festivaly klasické hudby zvané Kroměřížské hudební léto a Hudba v zahradách a zámku Kroměříž. Druhou zmiňovanou událost organizuje Klub UNESCO Kroměříž. Vedle těchto dvou festivalů se zde pořádá také Forfest. Jedná se o Mezinárodní festival současného umění s duchovním zaměřením. V neposlední řadě se koncerty často konají také v chrámu sv. Mořice, v chrámu sv. Jana Křtitele či ve farním kostele Nanebevzetí Blahoslavené Panny Marie, kde se každý rok odehrává například Vánoční koncert pěveckého sboru Moravských madrigalistů. V barokním chrámu sv. Jana Křtitele se odehrávají (s výjimkou několika let) i absolventské koncerty žáků Základní umělecké školy Kroměříž.¹⁸

2.2 Historie školy

2.2.1 Vznik školy

Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského je třetí nejstarší konzervatoř na českém území. Její předchůdkyně nacházející se v Praze a v Brně ovšem byly soukromé, kdežto kroměřížská konzervatoř byla školou státní. Vznikla v roce 1949 v Gottwaldově (v dnešním Zlíně) zásluhou Josefa Jírů, který původně působil jako učitel hry na housle. Nejprve nesla název Státní hudební škola. Výuka probíhala pouze v jedné pokusné třídě v budově Městské hudební školy v Kvítkové ulici. Absolventi mohli později působit jako kapelníci, varhaníci nebo učitelé hudebních škol. Prostory Městské hudební školy ale přestaly být dostačující, proto

¹⁷ PEŘINKA, František. *Dějiny města Kroměříže*. Díl II. Část I a II. Kroměříž: Kroměřížský městský osvětový sbor, 1947, s. 3 – 19, 244 – 272, 566 – 684 a 931 – 947.

VOŇKOVÁ, Lenka. *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž*. Diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, s. 11 – 13.

¹⁸ VOŇKOVÁ, Lenka. *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž*. Diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, s. 12 – 13.

bylo zapotřebí najít nové sídlo. V Gottwaldově ovšem vhodné místo nebylo, proto se začalo spekulovat o přemístění do jiného města v okolí. Nedaleká Kroměříž nabízela několik chrámů a klášterů zdevastovaných komunisty, které mohly k tomuto účelu sloužit. Pozornost padla na opuštěný piaristický (později františkánský) klášter v Pilařově ulici. Výuka zde začala probíhat od 1. září 1950.

Přemístěním Státní hudební školy do Kroměříže došlo k symbolickému pokračování hudebního vzdělávání v tomto městě, které zde vzkvétalo zejména díky piaristickému řádu v období baroka. Prostor bývalého piaristického kláštera je tvořen čtvercovým dvorem s arkádami obestavěným jednotlivými dvoupatrovými křídly. Exteriér budovy je zvenčí ozdoben kamennými portály, původní interiérové fresky Jonáše Drentwett se ovšem nedochovaly. Tato stavba zpočátku vypadala jako dostačující prostor ke spravování hudební školy, potýkala se však s omezeným množstvím vhodných místností. Tento problém byl vyřešen přestavěním skladišť a bytů a také přemístěním původní klášterní knihovny do zámeckého archivu. Tak vznikly nové učebny různých velikostí. Často se v nich ale nacházel pouze klavír s židlí a navíc nebyly dostatečně zvukově izolované. Další problémem, se kterým se musela škola vypořádat, byla absence pedagogů, učitelských bytů a také samotných studentů.

Pro rezignaci ředitele Josefa Jírů v lednu 1950, převzala dočasně tuto funkci profesorka hry na klavír Helena Kohutová, kterou posléze vystřídal houslista Josef Brabec. Jakožto vynikající sólista, komorní hráč i dirigent se zkušeností z Prešovské filharmonie, Prešovského smyčcového kvarteta, či z působení ve Valašském Meziříčí a Uherském Brodu, byl nejlepším kandidátem. Tento úřad pak zastával po dobu dalších 13 let. Na škole prosadil výchovné koncerty pro mládež. Zároveň je autorem metodiky houslové hry.

Na základě výnosu Ministerstva školství, věd a umění se v roce 1952 změnil název školy na Vyšší hudební školu. V tuto dobu probíhala v českých zemích postupná reforma školství, která se ale často lišila od skutečných potřeb vzdělávání. Ačkoliv organizační řád školy vydávalo ministerstvo, škola jej upravovala podle svých požadavků. Studium na Vyšší hudební škole bylo čtyřleté, založené na propojení všeobecného vzdělání s praktickým odborným (uměleckým) a bylo ukončené maturitní zkouškou obsahující písemnou, ústní a praktickou část. Absolventi měli být připraveni pro povolání pedagoga na základní hudební škole nebo praktikujících hudebníků.¹⁹ Další možností bylo navázat studiem na vysoké škole s uměleckou nebo pedagogickou specializací. Na základě žádosti ředitele školy Josefa Brabce byla doba studia rozšířena o přípravný nultý ročník a o absolventský kurz trvající také jeden rok.

¹⁹ Členové symfonických, komorních či divadelních orchestrů.

Na škole se vyučovaly všeobecné předměty jako český jazyk, ruština, historie, pedagogika, občanská nauka, tělesná a branná výchova. Z odborných předmětů byly povinné dějiny hudby a další hudebně-teoretické předměty, hra na klavír a hra na další dva nástroje jako hlavní a praktický obor. Studenti měli na výběr ze základních smyčců, flétny, pikoly, hoboje, anglického rohu, klarinetu či fagotu. Další možností byl lesní roh, trubka, trombon a tuba. Bicí nástroje jako tympány, malý a velký buben, činely nebo xylofon se vyučovaly však jen tehdy, pokud si je žádalo obsazení. Konzervatoř v Kroměříži se od svých „kolegyn“ liší absencí hudebně dramatického či tanečního oboru, které na škole nebyly zavedeny dodnes.

V roce 1952 se rozšířila nabídka hry na hudební nástroje také o cimbál, což je záležitost ojedinělá. V českých zemích si může připsat prvenství právě kroměřížská konzervatoř. Cimbálovou třídu založil první učitel cimbálu na českém území Vojtěch Brada, který se na tento nástroj naučil sám, hrál v cimbálové muzice a tak se zdokonalil. Mimo jiné vydal učebnice o cimbálu, ale i metodiku hry na tento netypický nástroj. Dále pro něj také zkomponoval několik skladeb. Avšak zájem o tento specifický obor nebyl velký, nejprve se na cimbál učili hrát jen studenti, kteří neuspěli při přijímacím řízení na jiný nástroj. Pedagogickou štafetu po Vojtěchu Bradovi nikdo nepřevzal a přes 20 let se hra na cimbál nevyučovala. Tradici obnovila až v roce 1992 Růžena Děcká, které se podařilo zájem o tento hudební nástroj rozšířit po celém českém území. Další kuriozitou hudebního dění v 50. letech byla nabídka hry na kytaru a akordeon, která se vyučovala nejprve pouze na kroměřížské konzervatoři.

Vyšší hudební škola v Kroměříži tak ustála komplikace, které byly u jejího zrodu, a postupně se z ní stal významný hudební ústav inspirující další podobné instituce.

2.2.2 Krize a znovuzrození

Do těžké situace se škola dostala na počátku 60. let, kdy Ministerstvo školství navrhlo její přesunutí do Plzně. Ačkoliv byl tento návrh zamítnut, činnost Vyšší hudební školy byla pozastavena a instituce byla ponížena pouze na pobočku Konzervatoře v Brně. Ředitel Josef Brabec, po kterém později v roce 1963 do funkce nastoupil Zdeněk Grasse, byl degradován na vedoucího pobočky. Spojení těchto dvou škol způsobilo řadu komplikací, zejména ve sféře organizační a ekonomické. Zásluhou pozdějšího ředitele Dalibora Spilky se v roce 1970 podařilo na kroměřížské pobočce zřídit samostatné varhanní oddělení, díky čemuž zde byly postaveny i nové varhany.

Škola se stala znovu nezávislou až v roce 1971, kdy se její název změnil na Konzervatoř v Kroměříži. Prvních deset let opět samostatné konzervatoře proběhlo ve znamení častého střídání ředitelů, ale zároveň i rozvoje. Škola byla rekonstruována (ačkoliv tak byla zničena

původní výzdoba), dostavěl se koncertní sál, hudební archiv a knihovna se rozšířili o nové nástroje a notové materiály a rovněž byly postaveny již zmiňované varhany.

V roce 1976 vyhrál symfonický orchestr kroměřížské konzervatoře pod vedením Jaroslava Hýla třetí místo na světové soutěži mládežnických symfonických orchestrů v Západním Berlíně, kde nepokořil pouze orchestry z USA a Německa. Vítězství v této soutěži je dosavadním největším školním úspěchem.

K dalšímu a doposud poslednímu přejmenování školy došlo roku 1989, kdy se její název změnil na Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž. Dedikace tomuto baroknímu skladateli nebyla nikterak překvapující, protože se jedná o nejvýznamnějšího a nejúspěšnějšího autora z oblasti Kroměřížska. V roce 1991 zde byla založena další instituce s podobným zaměřením, která nesla název Církevní konzervatoř Kroměříž. Z důvodu zbytečné konkurence v jednom městě však byla tato škola přemístěna do Olomouce. Od počátku 90. let funkci ředitele zastupovali pouze dva lidé, a to nejprve učitel hry na klarinet Miroslav Šiška, který tuto funkci vykonával úctyhodných 28 let, a od roku 2018 učitel hry na housle Václav Křivánek, který je ředitelem dodnes.

2.3 Současnost

Doba studia na konzervatoři je v současnosti stanovena na šest let a dělí se na dva stupně. První prezentuje úplné středoškolské vzdělání, je čtyřletý a ukončený maturitní zkouškou. To tomto druhu studia mohou studenti pokračovat na vysoké škole. Druhý stupeň představuje dvouleté studium, zakončené absolutoriem, který se skládá také z absolventského koncertu. Po dokončení se pak studenti mohou ucházet o místo pedagogů na základních uměleckých školách nebo mohou být činní jako profesionální umělci.

Na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského lze studovat několik oborů, které jsou rozděleny do pěti oddělení hry na nástroj a na oddělení klasického zpěvu. V rámci oddělení smyčcových nástrojů si mohou uchazeči vybírat mezi hrou na housle, violu, violoncello a kontrabas, ale také i hrou na harfu. Mezi vyučované dřevěné dechové nástroje se řadí flétna, hoboj, klarinet, fagot, zobcová flétna a saxofon. Oddělení žesťových dechových nástrojů nabízí hru na trubku, lesní roh, pozoun a tubu. Od roku 1996 je k tomuto oddělení připojena i sekce bicích nástrojů zastoupena hrou na malý buben, bicí soupravu, tympány a melodické nástroje jako xylofon či vibrafon. Ke klávesovým nástrojům vyučovaným na této škole patří bezpochyby klavír a varhany, dále i cembalo. Konzervatoř nabízí také výuku hry na tzv. lidové nástroje. Toto oddělení zahrnuje hru na akordeon, kytaru a již výše zmiňovaný ojedinělý cimbál. Oddělení klasického zpěvu jako hlavního oboru bylo založeno až v roce 2004. Dříve

tento předmět existoval pouze jako vedlejší obor, čímž byla kroměřížská konzervatoř ojedinělá. Do výuky je zařazena také komorní hra, v rámci které jsou profilovány tělesa různých nástrojů, jako smyčcový kvartet, dechové trio aj. Na škole se vyučuje také dirigování a skladba.

Předměty v rámci výše zmiňovaných oborů vyučovala řada významných pedagogů. V sekci klávesových nástrojů to byli Jiří Doležal, Radoslav Kvapil, Jiří Skovajsa, Jiří Bulis či stále činný pedagog Karel Košárek. Mezi nejvýznamnější osobnosti smyčcového oddělení patřili někteří ředitelé školy, jako Josef Jíru, Josef Brabec, Stanislav Nosek, či současný ředitel Václav Křivánek. Dalším pedagogem, který nesmí být opomenut, je učitel hry na kontrabas Miloslav Gajdoš. Z dechové sekce nelze vynechat Vítězslava Winklera, Bedřicha Tylšara či Miroslava Šišku.

Dále nelze opomenout důležité pedagogy dějin hudby působící na kroměřížské konzervatoři. K těm nejvýznamnějším patří muzikologové Jiří Vysloužil a Rudolf Pečman. Pro školu ovšem nejvíce učinil muzikolog Jiří Šafařík. Kromě dějin hudby vyučoval také soudobou hudbu a historicko-estetický seminář. Vydal třídílnou učebnici *Dějiny hudby* a stál u založení Komorního polyfonního sdružení²⁰ či smíšeného sboru Victoria schola. Kromě těchto muzikologů vyučovaly dějiny hudby také Jindřiška Bártová nebo Ingrid Silná.

Z kroměřížské konzervatoře vzešla také řada významných hudebníků. Nejvíce se proslavili klavíristé Boris Krajný a Karel Košárek, flétnista Jiří Válek, houslisté Pavel Prantl a Jan Schulmeister, dirigent Vladimír Válek nebo hornista Bedřich Tylšar. Po dobu tří let zde studoval také saxofonista a klarinetista Felix (Antonín) Slováček.

Studenti Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského jsou úspěšní v řadě soutěží. Z těch konaných v zahraničí jimi jsou Evropský festival mladých v Neerpeltu v Belgii (ocenění v letech 2003 a 2009), CMA Trophee Mondiale v Kragujevaci v Srbsku (v roce 2006) či Concorso Internazionale di Musica Pietro Argento v Gioia del Colle v Itálii (v roce 2009). V rámci České republiky se studenti účastní soutěží jako Rozhlasová soutěž Concertino Praga, Mezinárodní interpretační soutěž Pražského jara, Mezinárodní klavírní soutěž Bedřicha Smetany v Plzni, Mezinárodní festival cimbálu ve Valašském Meziříčí, Mezinárodní soutěž Hudebního fóra Kroměříž a mnoho dalších. Neodmyslitelná je přítomnost studentů i na přehlídkách konzervatoří ČR, které se konají v Ostravě, Pardubicích, Teplicích atd. Dále nesmí být opomenuty soutěže jednotlivých nástrojů jako Kontrabasová soutěž konající se v Brně, houslová soutěž Mistra Josefa Muziky v Nové Pace či Interpretační kytarová soutěž konzervatoří České republiky.

²⁰ Později působící pod názvem Moravští madrigalisté.

Mimo soutěží se studenti podílejí na řadě koncertů v Kroměříži, ale i v jejím okolí. V první řadě to jsou veřejné absolventské koncerty. Vystupují také na promenádních koncertech v Podzámecké zahradě nebo na vernisážích v zámecké obrazárně. Hrají také na koncertech v rámci některých festivalů jako Hudba v zahradách a zámku Kroměříž, Kroměřížské hudební léto či mezinárodní festival současné duchovní hudby Forfest.

Kulturní život v mnoha městech obohacuje také Symfonický orchestr Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž založený v 50. letech Janem Jarolímem. Působení tohoto tělesa je často označováno jako symbolické pokračování kroměřížské biskupské kapely, která byla na vrcholu své činnosti zejména v době Pavla Josefa Vejvanovského za vlády biskupa Karla Liechtensteina-Castelcorna. Symfonický orchestr má ve svém repertoáru také několik skladeb s kroměřížského hudebního archivu. Za dobu svého fungování vystoupil na řadě koncertů a festivalů, mezi kterými byli například Hudební léto v Trenčianských Teplicích, Kroměřížské hudební léto či koncert laureátů soutěže Concerto Bohemia konaný ve Španělském sále Pražského hradu. Účastní se ovšem i různých koncertů v zahraničí, zejména v Německu, Rakousku nebo Itálii. Největší úspěch sklídil na již zmiňované soutěži v Západním Berlíně, který tak dokazuje vyšší interpretačního významu mezi jinými podobnými tělesy. Ve vedení orchestru se vystřídala řada osobností. Nejdůležitější byli zakladatel Jan Jarolím, dále Jan Holubec, Jaroslav Hýl (vedl v době úspěchu v Západním Berlíně) a Robert Kozánek.

Dalším významným tělesem fungujícím na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského je vokální sdružení Victoria schola, které vzniklo z původního školního smíšeného sboru Jiřího Šafaříka. Navazuje na kroměřížský smíšený pěvecký sbor Moravan, mužský sbor Moravští učitelé a smíšený sbor Moravští madrigalisté. V repertoáru sdružení Victoria schola jsou zahrnuty madrigaly a motety z období renesance (Josquin Desprez, Claudio Monteverdi), německé a francouzské barokní skladby (motet *Jesu, meine Freunde* od Johanna Sebastiana Bacha či *Te deum* skladatele Marca Charoentiera) nebo duchovní díla 19. století.²¹

²¹ Český hudební slovník osob a institucí: *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z: https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=982#literatura9499
Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž: *Historie konzervatoře* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z: www.konzkm.cz/historie/.
Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž: *Základní informace* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z: www.konzkm.cz/zakladni-informace/.

3 Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského Hlučín

3.1 Historie školy

V okolí města Hlučína se hudba nejprve vyučovala formou soukromé výuky, kterou zajišťovali soukromí učitelé hudby či kapelníci tehdejších kapel. Ke změně došlo až v polovině 20. století, kdy byla v Hlučíně zřízena Městská hudební škola. Ta byla v provozu v letech 1940–1943 a docházeli do ní zejména studenti německé národnosti. Zvyšující se obliba hudby vedla k žádosti školní rady o zřízení hudební školy, která vyústila v založení oficiální a státem podporované hudební školy. Její provoz byl zahájen 1. září 1952. Podobně jako Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži se i hlučinská hudební škola potýkala s absencí dostačujícího prostoru. Výuka tak nejprve probíhala v budově místního gymnázia. V roce 1954 se podařilo najít nový vhodný prostor a škola byla přestěhována do budovy městské věznice, která ovšem vyžadovala nemalé úpravy. Do přestavby se zapojila i řada dobrovolníků, také z řad učitelů.

Na počátku 60. let vznikla vydáním školského zákona nová organizace pojmenovaná jako Lidová škola umění. Tato instituce spadala pod správu Ministerstva školství. Lidová škola umění Hlučín se stala důležitou součástí kulturního a společenského života tohoto města. K dalšímu přejmenování Lidových škol umění došlo v 90. letech, kdy byl jejich název změněn na Základní umělecké školy. Specifickým znakem hlučinské umělecké školy bylo prvenství v rámci okresu v přiznání právní subjektivity, kdy 1. 1. 1993 získala statut příspěvkové organizace.

Nejvýznamnějším tělesem působícím na škole byl Komorní orchestr Vejvanovský. Svou činnost zahájil v sedmdesátých letech a funguje dodnes. Mezi jeho nejdůležitější ocenění patří titul Reprezentant města Hlučína z roku 1999. Dalšími soubory působící na škole jsou smyčcový soubor Strunka nebo Pěvecký soubor ZUŠ P. J. Vejvanovského.

K definitivní změně názvu školy došlo v roce 2007, od kdy se může pyšnit jménem českého barokního skladatele Pavla Josefa Vejvanovského, který se v Hlučíně pravděpodobně narodil a který zde strávil období svého dětství. S platností od 1. 1. 2008 se tak škola oficiálně jmenuje Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského.

3.2 Charakteristika a zaměření školy

ZUŠ P. J. Vejvanovského nabízí vzdělání ve čtyřech oborech a to hudebním, výtvarném, tanečním a literárně-dramatickém. Školu mohou navštěvovat žáci od 5 do 18

(popř. 19) let, ale také i dospělí. Studium ve všech oborech se člení na přípravné studium a základní studium, které je dále rozděleno na studium I. a II. stupně. Přípravné studium navštěvují žáci ve věkovém rozmezí 5–7 let a jeho délka je stanovena maximálně na dobu dvou let. Studium na I. stupni je sedmileté a je vyhrazeno pro žáky od 7 do 13 let. Studenti mohou ve svém vzdělávání pokračovat na II. stupni, který je čtyřletý a určený žákům od 14 do 18 let. Osoby starší 18 let mohou navštěvovat Studium pro dospělé. Vzdělávání probíhá podle tzv. studijního zaměření, které zahrnuje náležité vyučovací předměty s jasně danou časovou dotací a vzdělávacím obsahem.

Základní umělecká škola v Hlučíně se řadí ke školám menších rozměrů. Její celková kapacita je přibližně stanovena na 760 žáků. Škola spolupracuje také se základními školami v Dolním Benešově, Hati, Píšti a v Šilheřovicích, kde má své pobočky. Na těchto odloučených pracovištích se ale koná výuka pouze v oboru hudebním a výtvarném.

Výuka probíhá v Hlučíně v pronajatých prostorách nacházejících se na ulici U Bašty. Dále také na hlučínském zámku nebo v budově na Mírovém náměstí. Na pobočkách v Hati, Píšti a v Šilheřovicích se vyučuje v budově základní školy. V Dolním Benešově se výuka koná v místním kulturním domě. Škola se může chlubit vysokou úrovní vybavení jednotlivých učeben jak učebními pomůckami, tak ostatním majetkem. Každý rok se zázemí rozrůstá o několik nových hudebních nástrojů. Ty dosavadní podléhají pravidelné údržbě. Minimálně jednou ročně jsou odborně naladěny všechny klavíry a pianina. Jelikož inventář školy obsahuje dostatečný počet jednotlivých hudebních nástrojů, jsou žákům také nabízeny k zapůjčení k domácímu studiu.

ZUŠ P. J. Vejvanovského dlouhodobě spolupracuje na několika projektech s městem Hlučín (hudba v obřadní síni), s Kulturním centrem Hlučín či s Muzeem Hlučína (vernisaže výstav). Také pořádá koncerty pro Domov důchodců a Ústav sociální péče v Hlučíně. V rámci mezinárodních styků škola spolupracuje s Hudební školou v Köttmansdorfu v Rakousku a se školou Stowarzyszenia Ognisk Muzycznych v Rybniku v Polsku.

Mezi důležité cíle školy patří pod odborným dohledem rozvinout talent a nadšení v hudební, výtvarné, taneční či dramatické oblasti, naučit žáky vnímat krásu umění a interpretovat umělecká díla v jeho různých formách. Zaměřuje se zejména na veřejné vystupování žáků, které trénuje jejich vůli a soustředění, což jsou potřebné vlastnosti v jejich dalším životě. Nejvýznamnějším cílem je však výchova mladých lidí. Studenty se zájmem o umění škola připraví na další vzdělávání na středních, popřípadě vysokých školách s uměleckým zaměřením.

Hlučínská základní umělecká škola má vymezeny také vize školy. Ty obsahují například spolupráci mezi jednotlivými obory, nabídku souborových projektů a her v rámci školy, zachování Komorního orchestru Vejvanovský, podporu pěveckého sboru a jeho tradice či podílení se na společenském životě v oblasti Hlučínska. Není opomenuta ani spolupráce s partnerskými školami.

Ve Školním vzdělávacím programu jsou také uvedeny specifické strategie školy. K nejdůležitějším patří odborné směřování žáků k získání dovedností a vědomostí, k vlastnímu provedení zadaných úkolů a k obeznámení se s oblastí umění. Dalším postupem je vedení žáků k sebehodnocení, zodpovědnosti, týmové spolupráci (v rámci projektů a komorní hry) a k aktivní účasti na kulturním dění.²²

3.3 Hudební obor

Cílem výuky v rámci hudebního oboru je předat žákům základní hudební vzdělání. V rámci přípravného studia škola nabízí několik programů. Patří mezi ně programy pro děti předškolního věku zvané HRA-JE-TO, určený pro děti, které si ještě nezvolily svůj hudební nástroj, a Hudební školička zahrnující výuku na již vybraný nástroj. Pro děti školního věku škola připravila program s názvem Hudební začátky. U dětí navštěvujících přípravné studium dochází k celkovému rozvoji hudebnosti. Výuka obsahuje základní výchovu hlasovou, pohybovou, rytmickou a instrumentálně-improvizační. Součástí je také nezbytné minimum hudební teorie a seznámení se s vybraným hudebním nástrojem. V hodinách spolupracují při realizaci projektů, čímž cvičí svou vůli a spoluzodpovědnost.

Žáci prvního stupně od 1. do 5. ročníků navštěvují mimo individuální výuku zpěvu nebo hry na nástroj předmět Nauka o hudbě. Od 4. ročníku si vybírají jeden z nabízených volitelných předmětů. Volit mohou z kolektivní výuky uskutečňované v rámci komorních souborů, orchestrů či sboru nebo z teoretických předmětů jako Hudební teorie či Interpretační seminář. Další variantou je výběr předmětu Hudební praxe, kde se žáci učí hrát z listu a improvizovat. Tento předmět je však určen pouze pro žáky klavírního nebo varhanního oddělení. Výuka realizovaná na druhém stupni prohlubuje technické a hudební znalosti a učí uměleckou samostatnost, což jsou důležité předpoklady pro správnou interpretaci děl. Studenti tak pronikají do hudby různých žánrů. Pro děti, které podle věku spadají do studia druhého stupně, ale doposud nenavštěvovaly výuku na prvním stupni, škola nabízí jednoleté přípravné studium

²² Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019, s. 6 – 10.

ke vzdělávání v základním studiu II. stupně. Děti s mimořádným nadáním mají možnost rozšířit počet vyučovacích hodin podle ekonomických a personálních možností školy.

Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského nabízí výuku hry na základní nástroje klávesové (klavír a varhany) a smyčcové (housle, viola, violoncello, kytara). Mezi vyučované dechové nástroje patří zobcová a příčná flétna, trubka, klarinet, saxofon, lesní roh, trombon a tuba. Žáci mohou navštěvovat také výuku hry na akordeon, cimbál, elektronické klávesové nástroje, bicí nástroje či elektrické housle a violu. Na škole se také vyučuje sólový a sborový zpěv.

Studium na obou stupních je zakončeno absolventským koncertem ve veřejné nebo interní formě. Na závěr ročníků žáci účinkují na třídní předehrávce. V případě zájmu se mohou talentovaní žáci účastnit různých koncertů a soutěží jednotlivých oddělení či základních uměleckých škol.²³

3.4 Výtvarný obor

Mezi cíle výuky v rámci výtvarného oboru patří osvojit si několik výtvarných technik, zdokonalit jemnou (a částečně i hrubou) motoriku, manuální dovednost, trpělivost nebo odpovědnost, ale i napomáhat při rozvoji fantazie a tvořivosti. Studium výtvarného oboru se uskutečňuje v budově hlučínského zámku a na odloučených pracovištích v Dolním Benešově, Hati a v Píšti. Samotná výuka probíhá ve speciálně vybavených učebnách upravených pro klasické i neobvyklé výtvarné techniky. Žáci jsou rozděleni do tříd s maximální kapacitou 15 dětí. Spolupracují při vytváření společných projektů jednak v rámci výtvarného oboru, ale i mezi jednotlivými obory. Kromě účasti na vyučovacích hodinách mají žáci možnost navštívit řadu výtvarných přehlídek či soutěží. Studium se rovněž člení na dva stupně. Škola nabízí také výuku pro dospělé. Ta v současné době probíhá v rámci jedné malé třídy. Jednotlivé stupně jsou zakončeny absolventskou prací.

Přípravné studium rozvíjí různé směry dětské kreativity, ale i sociální citění. Výuka je často propojena se slovním, dramatickým, hudebním nebo pohybovým vyjádřením. V rámci přípravného studia škola nabízí dva programy. Patří mezi ně dvouletý program Hravé tvoření určený dětem předškolního věku a jednoletá výuka předmětu Výtvarné hrátky pro děti od 6 let. Podobně jako u hudebního oboru existuje i jednoletý přípravný program s názvem Základy výtvarné tvorby, který je určen pro žáky staršího školního věku, kteří neabsolvovali základní studium prvního stupně a budou pokračovat výukou na druhém stupni.

²³ Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019, s. 11 – 91.

Při studiu I. stupně se žáci učí přejít od schematismu k promyšleným výtvorům, volně zpracovat různé motivy, detailně pozorovat a záměrně používat výtvarný jazyk a obrazové prvky při tvoření. Studium II. stupně zlepšuje již osvojené dovednosti a zdokonaluje praktikování jednotlivých výtvarných technik. Během výuky již dochází k rozvoji abstraktního a logického výtvarného myšlení a k cílevědomému pochopení uměleckého díla. Snahou všech pedagogů je rozvinout u žáků celoživotní zájem o umění.

Mezi základní vyučované výtvarné techniky patří kresba (tužkou, uhlem, rudkou, tuší, pastelkami, voskovým pastelem), malba (suchým pastelem, akvarelem, akrylem, temperou, olejovými barvami), modelování (plastika, reliéf), grafika (monotyp, linoryt, papíroryt, tisk z koláže), sochání či práce s různými materiály jako textil (batika na plátno nebo papír), sádra, vosk apod. Zmiňované disciplíny se vyučují v rámci předmětu zvaného Výtvarná dílna. Kromě hlavního předmětu si žáci volí ze třech volitelných předmětů: Výtvarná kultura, Keramika – modelování a Kresebné a grafické techniky. Na druhém stupni je realizovaná výuka pouze jednoho volitelného předmětu a to Výtvarné kultury.²⁴

3.5 Taneční obor

Cílem studia na tanečním oboru je u nadaných dětí rozvinout jejich taneční dovednosti. Výuka je upravená podle individuálních schopností a zájmu jednotlivých žáků. Absolvování tanečního oboru na ZUŠ připravuje k dalšímu studiu na konzervatoři a zvyšuje možnosti uplatnění se jako tanečník v zájmových uměleckých souborech. Tanec podporuje správné držení těla, pohybovou techniku a koordinaci pohybu. Možnost vyjádřit své pocity tancem jednoznačně rozvíjí vnitřní senzibilitu, fantazii, vnímavost, kreativitu a zejména hudební a prostorové citění.

Také taneční obor je rozdělen na studium I. a II. stupně, kterým předchází přípravné studium. Změnou oproti jiným oborům je, že dítě nejprve navštěvuje přípravné studium na I. stupeň, poté samotný I. stupeň, na něj navazující přípravné studium na II. stupeň a až po něm může pokračovat ve studiu na II. stupni. Přípravné studium na II. stupeň je promíjeno pouze mimořádně nadaným žákům. Výuka na přípravném studiu na I. stupeň je jedno až dvouletá. Probíhá pomocí pohybových her a hravých cvičení, která pomáhají zdokonalovat přirozený dětský projev. Žáci navštěvují předmět Přípravná taneční výchova, ve kterém se učí mimo jiné i správně si protáhnout a uvolnit celé tělo.

²⁴ Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019, s. 92 – 97.

Na prvním stupni se výuka koná v několika předmětech. V prvních dvou ročnících to jsou předměty Taneční průprava a Taneční praxe. V dalších ročnících již vyučovacích hodin přibývá. Hlavním předmětem se stává Klasická taneční technika, kde se žáci učí základní techniku a také zdokonalují pohybovou koordinaci, stabilitu a správné provedení pohybu. Studium je rozšířeno také o Současný tanec a Lidový tanec. Mimo to žáci stále navštěvují Taneční praxi. Od pátého ročníku počet předmětů opět vzrůstá a to o Práci v souboru, kde se žáci připravují na jednotlivé soutěže a vystoupení. Práce v souboru pak provází celé jejich následující studium.

Cílem přípravného studia, které navazuje na I. stupeň, je upevnění dosavadní taneční techniky a příprava na další studium. Studium na II. stupni se dělí na zaměření Klasický tanec a Taneční praxe. Tato zaměření se liší pouze počtem vyučovacích hodin u jednotlivých předmětů (hodinovou dotací), nikoliv jejich skladbou a učebním plánem. U zaměření Taneční praxe je Lidový tanec nahrazen předmětem Tanec s partnerem.²⁵

3.6 Literárně-dramatický obor

V rámci literárně-dramatického oboru se děti seznamují s metodami výchovné dramatiky a se základními principy dramatu a divadla. Tento obor spojuje projevy několika druhů umění, a to projevy taneční, hudební, literární, popř. i výtvarné. Výuka probíhá pomocí dramatických her a improvizace. Cílem studia je umět ztvárnit a vyjádřit emoce, rozvinout komunikační schopnosti, kreativitu, ale i spolupráci. Absolventi získávají uplatnění v mnoha povoláních. Předěšlé studium tohoto oboru jim pomůže u profesí vyžadujících schopnost komunikace, vcítění se do druhých, veřejného vystupování či kreativity.

Výuka na přípravném studiu zahrnuje pouze různé dramatické hry, kterými se děti učí pohybovou, mluvní a hudebně-rytmickou techniku. V prvních dvou ročnících I. stupně žáci navštěvují pouze jediný předmět a to Dramatiku a slovesnost, kde se učí základní dramatické techniky. Od třetího ročníku přibývá Přednes a Pohybová průprava. Výuka přednesu probíhá ve skupinkách po 2–3 dětech. Hlavním cílem je se správně naučit interpretovat text prózy a poezie, vložit do přednesu konkrétní zkušenost a osobní vztah a odbourat pouhé mechanické odříkávání. V předmětu Pohybová průprava se děti učí vyjadřovat různé situace pohybem či postojem, upevňují správné držení těla a trénují prostorovou orientaci. Žáci se také seznamují se základními tanečními technikami a zdokonalují hudebně-rytmické cítění.

²⁵ Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019, s. 97 – 107.

Žáci, kteří na škole neabsolvovali studium I. stupně a chtějí navštěvovat II. stupeň, navštěvují po dobu jednoho roku Přípravnou výuku, která žáky seznámí s obsahem předmětů vyučovaných na prvním stupni. Výuka na II. stupni je realizovaná v rámci předmětů Základy dramatické tvorby, Sólový dramatický projev a přednes a Jevištní pohyb. V Základech dramatické tvorby se studenti seznamují se základními hereckými technikami a pravidly divadelní tvorby. Ve výuce přednesu se dbá na dodržování zásad hlasové hygieny. Pilují se také mluvní dovednosti. V rámci předmětu Jevištní pohyb se žáci učí vše vyjadřovat pohybem pomocí hereckých technik.

Škola pro žáky organizuje také návštěvy divadelních a filmových představení, výstav, koncertů apod. Nejtalentovanější žáci se také mohou účastnit řady vystoupení či soutěží. Studium tohoto oboru je zakončeno absolventským vystoupením.²⁶

²⁶ Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019, s. 108 – 118.

4 Odkaz Pavla Josefa Vejvanovského v povědomí studentů různých typů škol

4.1 Metodologie výzkumu

V praktické části jsou nejprve stanoveny cíle průzkumu a hypotézy. Na jejich základě byla použita metoda dotazníkového šetření.

4.1.1 Cíle a hypotézy

Cíl č. 1

Zjistit u studentů základní povědomí o Pavlu Josefu Vejvanovském, co jim říká jejich jméno a odkud ho znají.

Cíl č. 2

Zjistit, zda studenti vědí základní informace o tomto autorovi, tj. kde a v jakém období žil a jeho neznámější díla.

Cíl č. 3

Zjistit, zda studenti mají alespoň minimální přehled o institucích nesoucí jméno Pavla Josefa Vejvanovského, tzn., zda vědí, kde se tyto instituce nacházejí.

Hypotéza č. 1

Více jak 80 % respondentů bude znát jméno Pavel Josef Vejvanovský.

Hypotéza č. 2

Ve spojení s tímto jménem se studentům nejčastěji vybaví termíny Kroměříž, barokní skladatel, biskup Karel Liechtenstein-Castelcorno, trubač či Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži.

Hypotéza č. 3

Alespoň 80 % studentů označí jako období, ve kterém Pavel Josef Vejvanovský žil, baroko.

Hypotéza č. 4

U otázky zaměřující se na zkomponovaná díla tohoto autora minimálně 90 % studentů přiřadí skladbu *Sonata Vespertina*, více jak 75 % dílo *Missa brevis* a více jak 10 % *Svatováclavskou mši*.

Hypotéza č. 5

Více jak 40 % studentů nebude znát žádné další kompozice tohoto autora.

Hypotéza č. 6

Alespoň 80 % respondentů bude vědět, že se Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského nachází v Kroměříži.

Hypotéza č. 7

Více jak 60 % studentů označí za sídlo ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského město Hlučín.

4.1.2 Dotazníkové šetření

Při tvorbě dotazníku je vycházeno z předem stanovených cílů. Dotazník byl rozeslán v elektronické podobě na 4 vybrané školy, a to Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži, Konzervatoř Evangelické akademie v Olomouci, Vyšší odbornou školu pedagogickou a sociální a Střední pedagogickou školu v Kroměříži a na Gymnázium Jana Blahoslava a Střední pedagogickou školu v Přerově. Na konzervatořích výzkum proběhl u studentů napříč všemi obory a na středních pedagogických školách u studentů oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika. Výzkumu se celkem zúčastnilo 166 studentů.

Dotazník je anonymní a obsahuje celkem 15 otázek. Je použito 6 otázek uzavřených a 9 otázek otevřených. V otázkách 1–3 jsou zjišťovány informace o současném studiu respondentů. Otázky 4–6 se dotazují na povědomí o Pavlu Josefu Vejvanovském. Otázky 7–11 jsou zaměřeny na údaje o životě a tvorbě tohoto skladatele. V otázkách 12 a 13 je zjišťováno, zda studenti vědí, kde se nachází instituce spojené se jménem tohoto autora. Posledních dvě otázky se ptají, zda se studenti o Pavlu Josefu Vejvanovském učili v hodinách hudební výchovy a zda by se o něm chtěli dozvědět více. Doba potřebná na vyplnění dotazníku je 3–5 minut. Dotazník je součástí příloh (Příloha č. 7).

4.2 Vyhodnocení výzkumu a jeho grafické zpracování

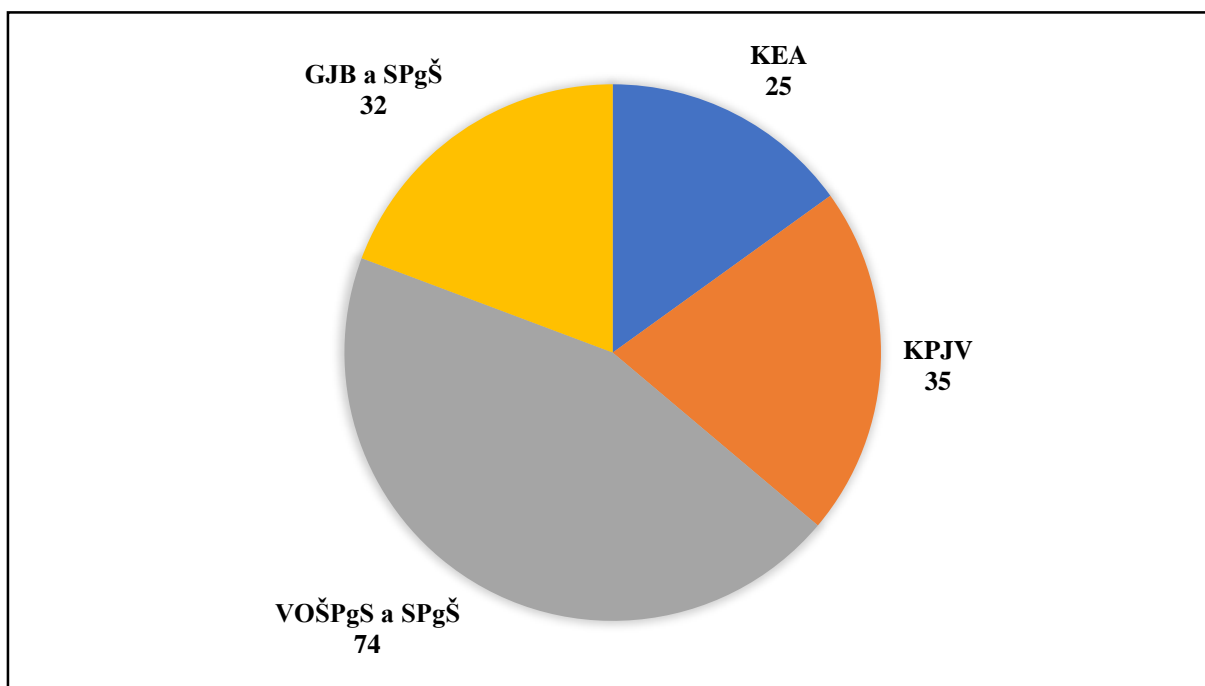
Zastoupení respondentů na jednotlivých školách:

Tabulka 2: Zastoupení respondentů na jednotlivých školách

KEA	KPJV	VOŠPgS a SPgŠ	GJB a SPgŠ	Celkem
25	35	74	32	166

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 1: Zastoupení respondentů na jednotlivých školách

Zdroj: vlastní zpracování

Výzkumu se zúčastnilo celkem 166 respondentů ze 4 různých škol, a to 35 studentů z Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži, 25 studentů z Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci, 32 studentů z Gymnázia Jana Blahoslava a Střední pedagogické školy v Přerově a 74 studentů z Vyšší odborné školy pedagogické a sociální a Střední pedagogické školy v Kroměříži. Dotazník byl rozdán napříč všemi ročníky, na konzervatořích napříč několika obory a na středních pedagogických školách v rámci oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika.

V jednotlivých otázkách je srovnávána kroměřížská konzervatoř, která je v bakalářské práci rozebírána, s konzervatoří s podobným charakterem. Dále jsou porovnávány odpovědi mezi konzervatořemi a středními pedagogickými školami. V neposlední řadě je srovnáváno povědomí o Pavlu Josefu Vejvanovském na dvou školách nacházejících se v Kroměříži s dvěma jinými moravskými školami.

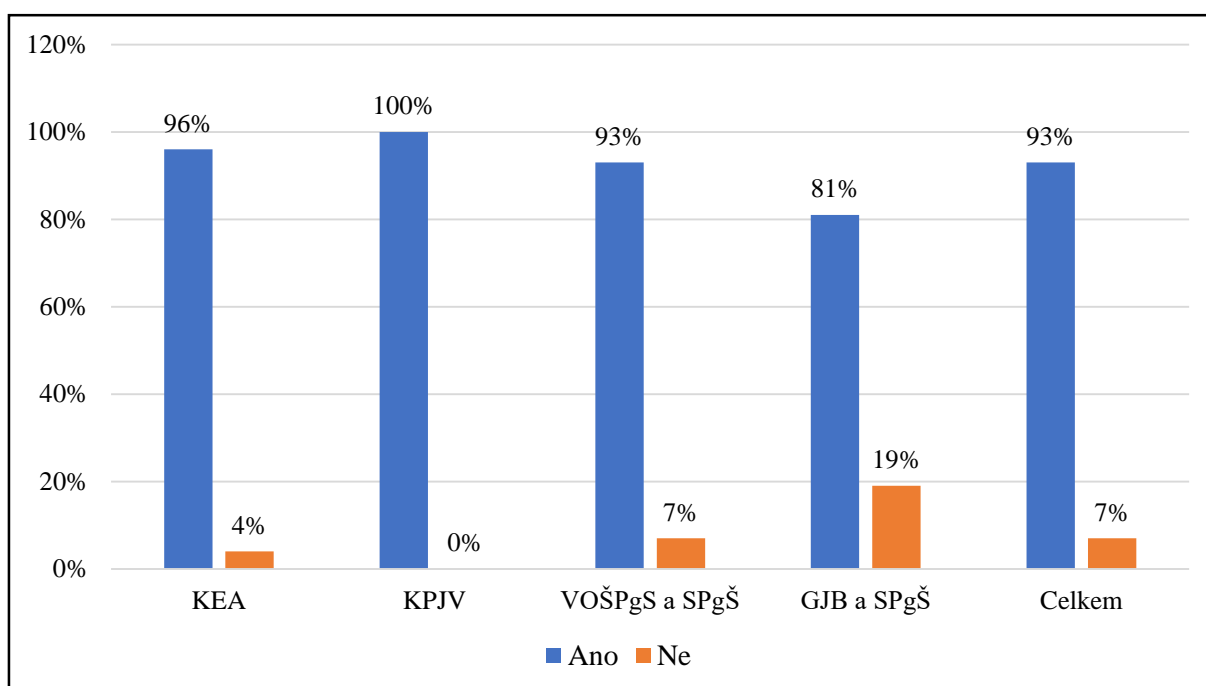
Otázka č. 4: Slyšel(a) jste někdy jméno Pavel Josef Vejvanovský?

Tabulka 3: Povědomí o jménu Pavel Josef Vejvanovský

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Ano	24	96%	35	100%	69	93%	26	81%	154	93%
Ne	1	4%	0	0%	5	7%	6	19%	12	7%
Celkem	25		35		74		32		166	

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 2: Povědomí o jménu Pavel Josef Vejvanovský

Zdroj: vlastní zpracování

U otázky č. 4 je zjišťováno základní povědomí o Pavlu Josefu Vejvanovském. Překvapením není, že studenti z kroměřížské konzervatoře se se jménem tohoto skladatele již setkali, neboť jeho jméno nese jejich škola. Na Konzervatoři Evangelické akademie Olomouc jméno zná 96 % studentů. Ve srovnání obou konzervatoří je odchylka zanedbatelná. Na střední pedagogické škole v Kroměříži jméno Pavel Josef Vejvanovský již někdy slyšelo přibližně 93 % respondentů. Na přerovské pedagogické škole však jen 81 %. Tento rozdíl lze odůvodnit dvěma způsoby. Způsobil to fakt, že se sídlo VOŠPgS a SPgŠ nachází v Kroměříži, která je úzce spjata s tímto autorem. Druhé vysvětlení je, že na GJB a SPgŠ byli dotazováni studenti 2. ročníku, kteří ještě nemají v učebním plánu předmět Specializace hudební výchova, a tudíž se o něm ještě neučili. V celkovém počtu jméno Pavla Josefa Vejvanovského již někdy slyšelo přibližně 93 % respondentů.

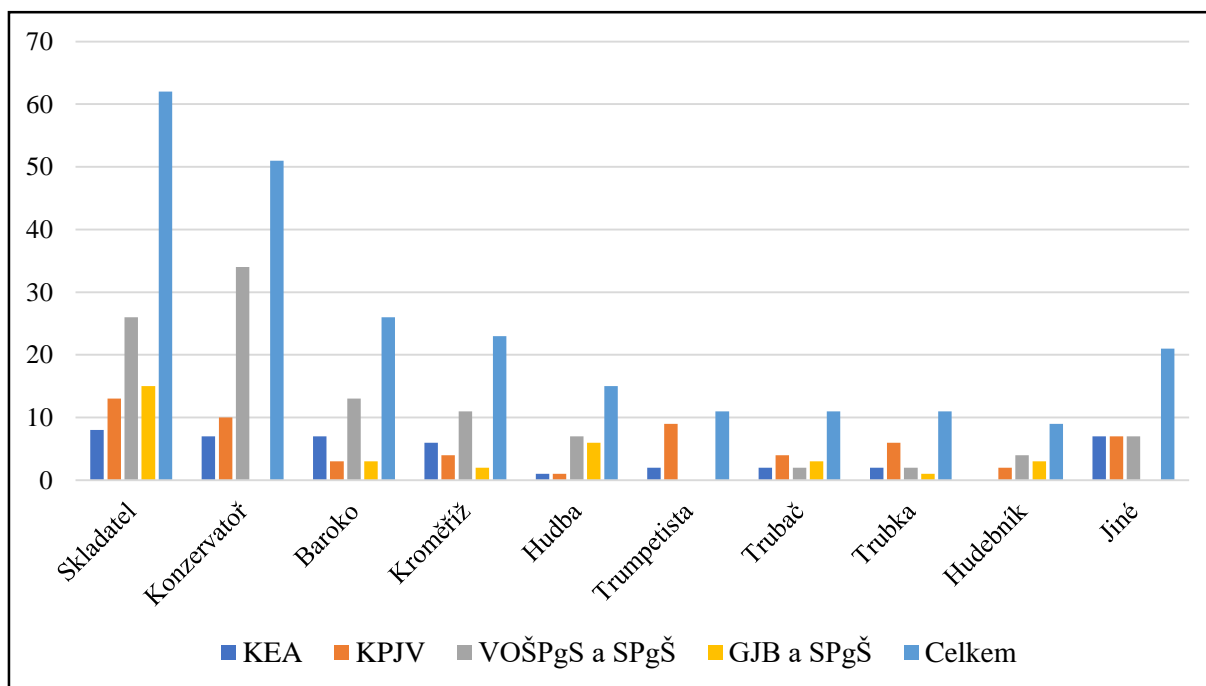
Otázka č. 5: Co Vás napadne, když se řekne Pavel Josef Vejvanovský?

Tabulka 4: Pojmy spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským

	KEA	KPJV	VOŠPgS a SPgŠ	GJB a SPgŠ	Celkem
Skladatel	8	13	26	15	62
Konzervatoř	7	10	34	0	51
Baroko	7	3	13	3	26
Kroměříž	6	4	11	2	23
Hudba	1	1	7	6	15
Trumpetista	2	9	0	0	11
Trubač	2	4	2	3	11
Trubka	2	6	2	1	11
Hudebník	0	2	4	3	9
Jiné	7	7	7	0	21

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 3: Pojmy spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským

Zdroj: vlastní zpracování

Pátá otázka zkoumá, jak moc Pavla Josefa Vejvanovského respondenti znají. Nejčastější odpovědí je termín skladatel (přibližně 35 % odpovědí na jednotlivých školách, na GJB a SPgŠ dokonce 47 %). Mezi další časté reakce patří Konzervatoř v Kroměříži, baroko, či samotné město Kroměříž. Následují termíny spojené s trubkou (trumpetista, trubač, trubka). K méně častým odpovědím náleží Morava, zámek v Kroměříži a Sonata Vespertina. Mezi odpověďmi se nacházejí i ojedinělé reakce jako ZUŠ Hlučín, otázka autorství, kapelník, A. V. Michna z Otradovic či dokonce zakladatel kroměřížské konzervatoře. Celkově lze říci, že tohoto autora nejpodrobněji znají studenti konzervatoří a nejobecněji studenti GJB a SPgŠ.

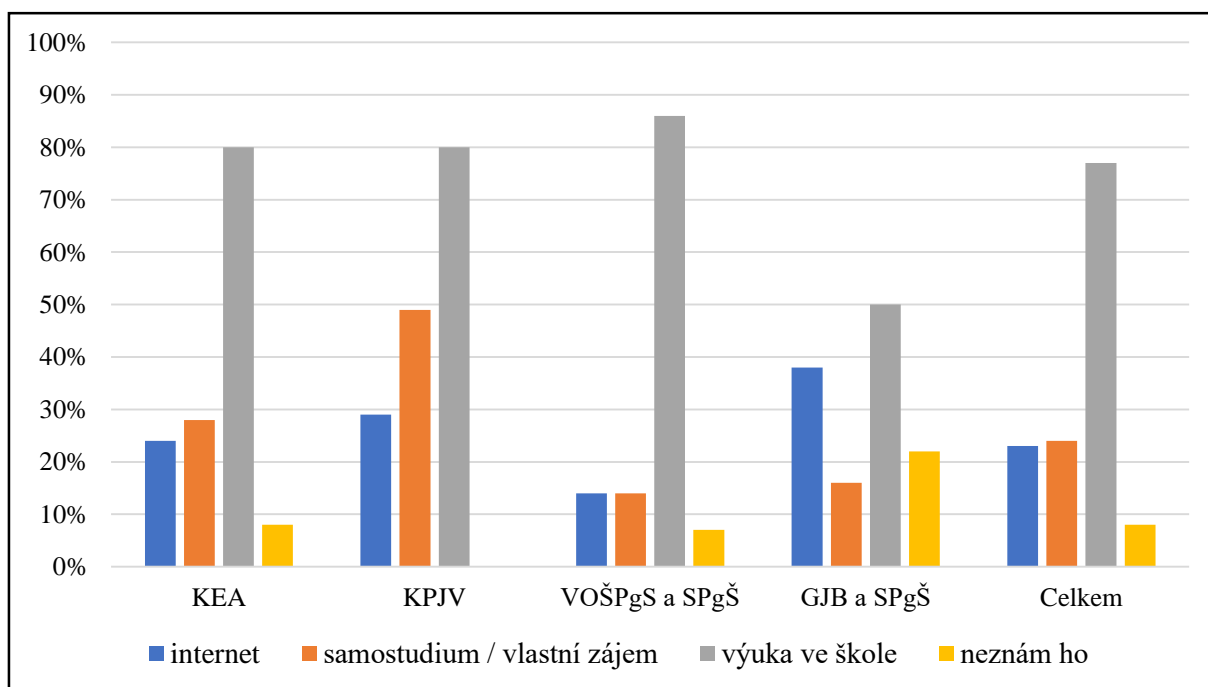
Otázka č. 6: Odkud ho znáte?

Tabulka 5: Zdroj informací

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Internet	6	24%	10	29%	10	14%	12	38%	38	23%
Samostudium/ vlastní zájem	7	28%	17	49%	10	14%	5	16%	39	24%
Výuka ve škole	20	80%	28	80%	64	86%	16	50%	128	77%
Neznám ho	2	8%	0	0%	5	7%	7	22%	14	8%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 4: Zdroj informací

Zdroj: vlastní zpracování

U otázky č. 6 je zjišťováno, odkud studenti znají Pavla Josefa Vejvanovského. Respondenti mohli volit více odpovědí. Jako možné zdroje informací byli internet, samostudium/vlastní zájem a výuka ve škole. Další možnou situací bylo, že respondenti autora neznali. Z průzkumu vyplývá, že na kroměřížské konzervatoři se 80 % studentů o tomto skladateli dozvědělo v rámci školní výuky, což je srovnatelné s olomouckou konzervatoří. Při porovnání těchto dvou škol nastává největší rozdíl (o 21 %) u odpovědi samostudium nebo vlastní zájem. U srovnávání středních škol jsou větší odchylky. Na VOŠPgS a SPgŠ zná tohoto autora z internetu jen 14 %, na GJB a SPgŠ 38 %, kde je zase razantně nižší procento u výuky ve škole. Celkově lze říci, že nejčastějším zdrojem informací je školní výuka a to u 77 % studentů a internet se samostudiem jsou pak na nižší, navzájem srovnatelné úrovni.

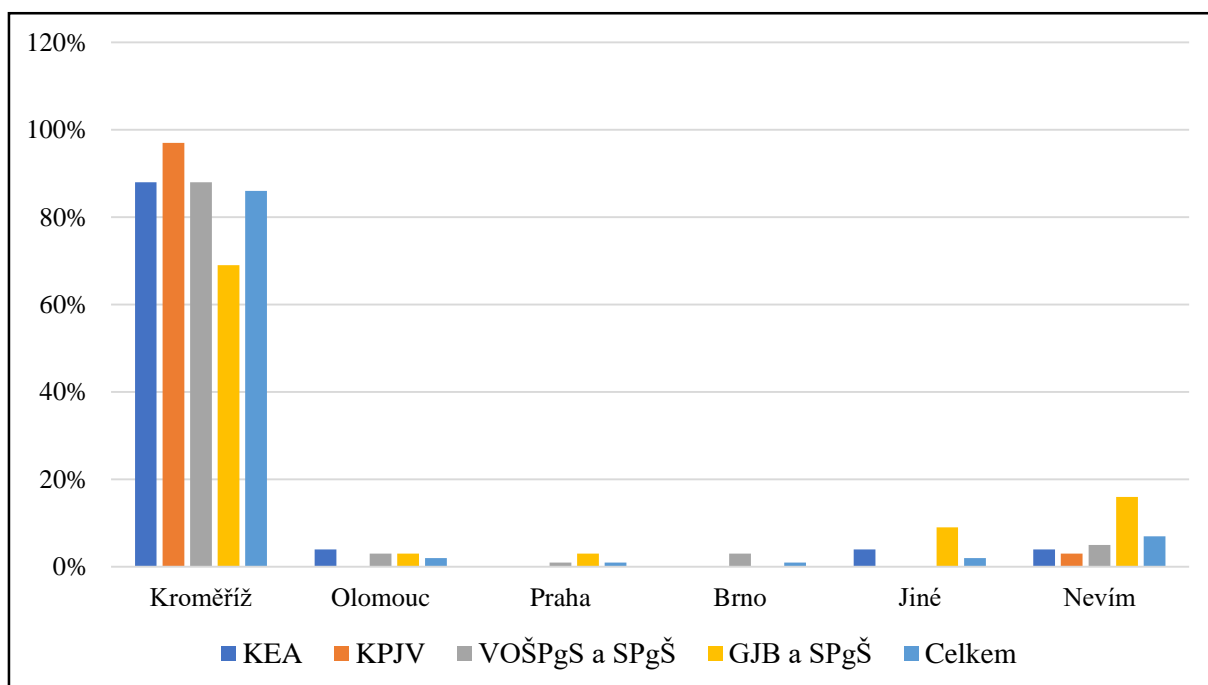
Otázka č. 7: Se kterým městem je zejména spjat?

Tabulka 6: Město spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským

	KEA		KPJV		VOŠPgŠ a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Kroměříž	22	88%	34	97%	65	88%	22	69%	143	86%
Olomouc	1	4%	0	0%	2	3%	1	3%	4	2%
Praha	0	0%	0	0%	1	1%	1	3%	2	1%
Brno	0	0%	0	0%	2	3%	0	0%	2	1%
Jiné	1	4%	0	0%	0	0%	3	9%	4	2%
Nevím	1	4%	1	3%	4	5%	5	16%	11	7%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 5: Město spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským

Zdroj: vlastní zpracování

Otázkou č. 7 je započat okruh, který ověřuje povědomí o základních informacích o Pavlu Josefu Vejvanovském. Z tabulky a grafu jasně plyne, že je tento autor jednoznačně spjat s Kroměříží. Nejlépe odpovídají studenti z kroměřížské konzervatoře. Ti Kroměříž označili u 97 % odpovědí, na olomoucké konzervatoři jen v 88 %. Obdobný výsledek má i střední pedagogická škola v Kroměříži. Propad nastává u GJB a SPgŠ, kde se tato odpověď objevila pouze u 69 % a kde se naopak nejčastěji vyskytovala odpověď „nevím“ (u 16 %). Mezi další zmiňované města patří Olomouc, Praha a Brno. V ojedinělých případech se objevují města jako Hlučín, Hukvaldy, Pardubice či Vídeň. Celkově lze říci, že studenti mají dobré povědomí o městu zejména spjatým s Pavlem Josefem Vejvanovským a to v 86 %.

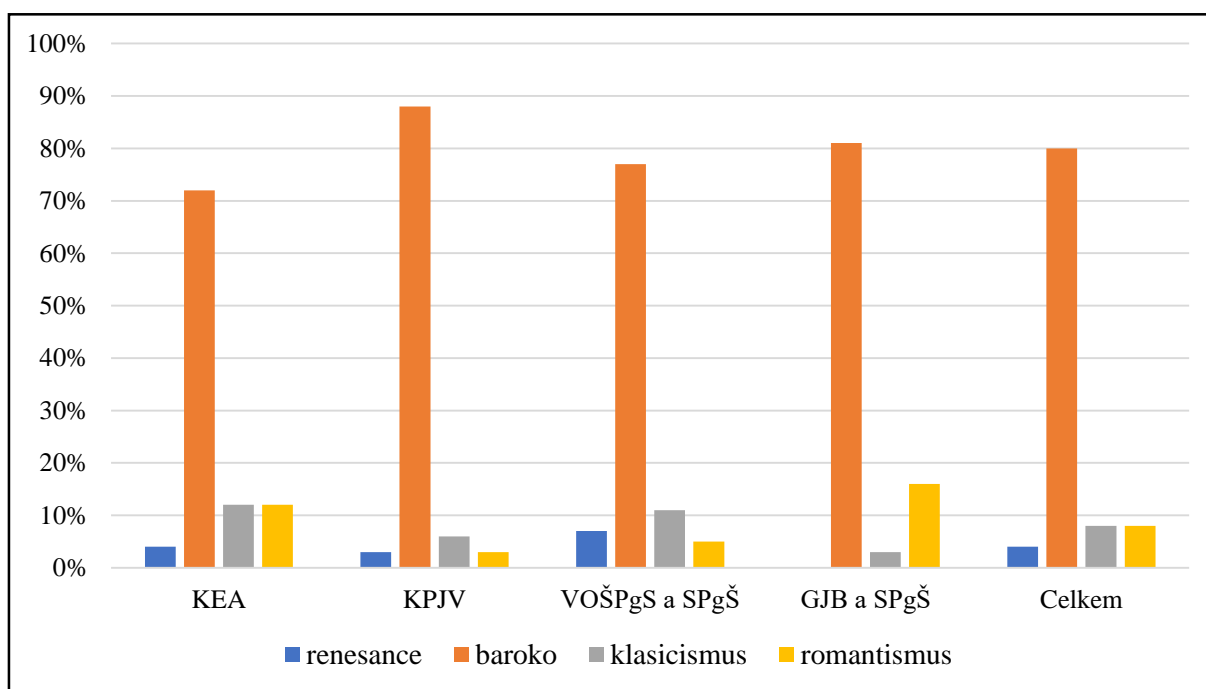
Otázka č. 8: Kterého historického období je představitelem?

Tabulka 7: Historická období a Pavel Josef Vejvanovský

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Renesance	1	4%	1	3%	5	7%	0	0%	7	4%
Baroko	18	72%	31	88%	57	77%	26	81%	132	80%
Klasicismus	3	12%	2	6%	8	11%	1	3%	14	8%
Romantismus	3	12%	1	3%	4	5%	5	16%	13	8%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 6: Historická období a Pavel Josef Vejvanovský

Zdroj: vlastní zpracování

Osmá otázka zkoumá, do jaké historické epochy respondenti Pavla Josefa Vejvanovského zařadí. Nejjasnější představu mají studenti kroměřížské konzervatoře, kteří správně odpovídají v 88 % procentech. Tento výsledek je o 16 % vyšší než u konzervatoře olomoucké, kde správně odpovídá 72 %. Překvapivě vysoké procento nastává u přerovské pedagogické školy, která dopadla lépe v porovnání s kroměřížskou. Odpověď „klasicismus“ je nejčastější u studentů KEA (12 %) a VOŠPgS a SPgŠ (11 %). „Romantismus“ je nejvíce označován na GJB a SPgŠ (16 %) a KEA (12 %). Odpověď „renesance“ se objevuje výjimečně. Celkově je správná odpověď „baroko“ určena u 80 % respondentů.

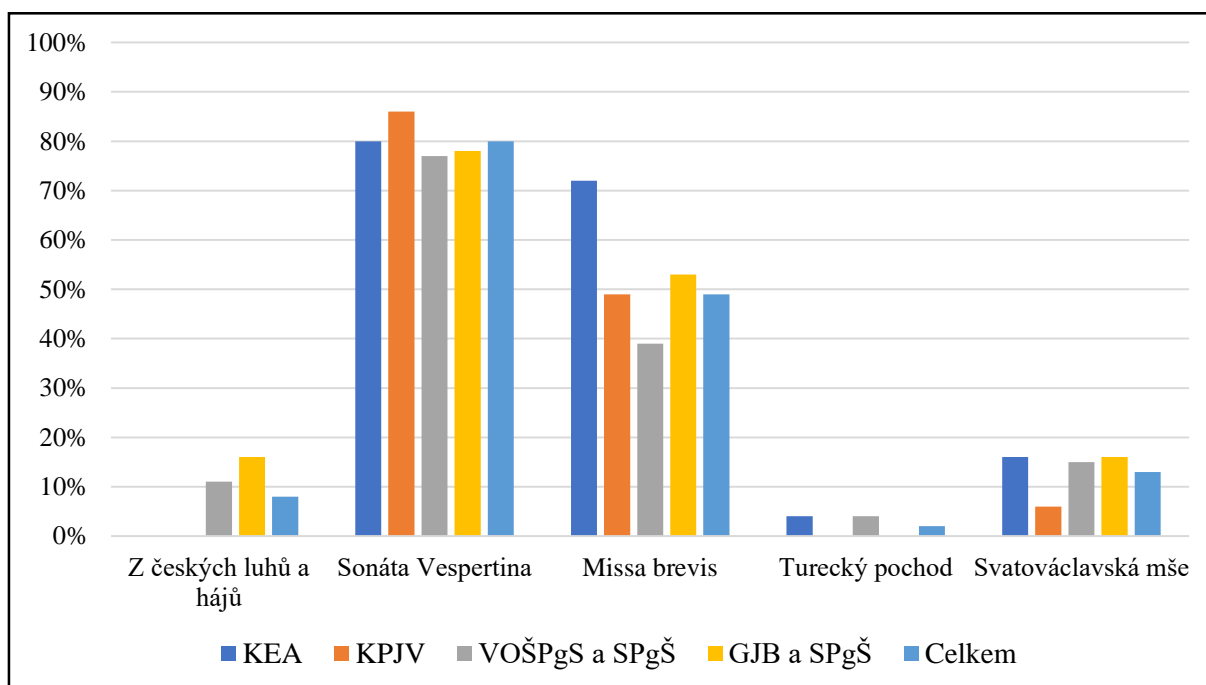
Otázka č. 9: Která z uvedených děl zkomponoval Pavel Josef Vejvanovský?

Tabulka 8: Tvorba Pavla Josefa Vejvanovského

	KEA		KPJV		VOŠPgŠ a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Z českých luhů a hájů	0	0%	0	0%	8	11%	5	16%	13	8%
Sonáta Vespertina	20	80%	30	86%	57	77%	25	78%	132	80%
Missa brevis	18	72%	17	49%	29	39%	17	53%	81	49%
Turecký pochod	1	4%	0	0%	3	4%	0	0%	4	2%
Svatováclavská mše	4	16%	2	6%	11	15%	5	16%	22	13%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 7: Tvorba Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 9 ověřuje, zda studenti znají nejznámější díla Pavla Josefa Vejvanovského. Respondenti mohli volit více odpovědí. „Nejpopulárnějším“ dílem je *Sonáta Vespertina*. Ta vyhrává s 80 %. Nejčastěji je označena studenty konzervatoře v Kroměříži a to v 86 %, což je srovnatelné i s olomouckou konzervatoří (80 %). Při srovnávání výsledků této odpovědi u pedagogických škol nastává téměř shoda. Další dvě díla zkomponovaná tímto skladatelem nejčastěji označují studenti KEA (u *Missa brevis* v 72 %, u *Svatováclavské mše* v 16 %) a GJB a SPgŠ (u *Missa brevis* v 53 %, u *Svatováclavské mše* v 16 %). Naopak respondenti z kroměřížské konzervatoře označují *Svatováclavskou mši* jen výjimečně. Překvapením zůstává přiřazení díla *Z českých luhů a hájů* u studentů středních škol (u 16 % z GJB a SPgŠ a u 11 % z VOŠPgŠ a SPgŠ) a ojedinělé spojování *Tureckého pochodu* s tímto autorem.

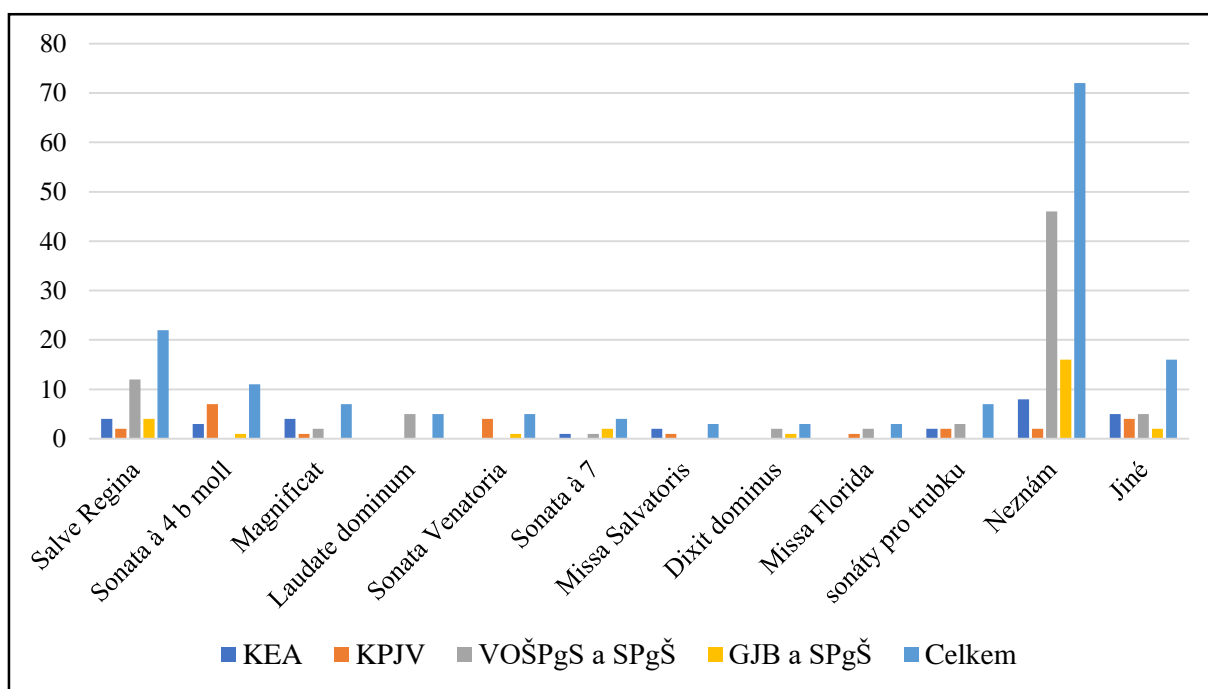
Otázka č. 10: Které další skladby od tohoto autora znáte?

Tabulka 9: Další díla Pavla Josefa Vejvanovského

	KEA	KPJV	VOŠPgS a SPgŠ	GJB a SPgŠ	Celkem
Salve Regina	4	2	12	4	22
Sonata à 4 b moll	3	7	0	1	11
Magnificat	4	1	2	0	7
Laudate dominum	0	0	5	0	5
Sonata Venatoria	0	4	0	1	5
Sonata à 7	1	0	1	2	4
Missa Salvatoris	2	1	0	0	3
Dixit dominus	0	0	2	1	3
Missa Florida	0	1	2	0	3
sonáty pro trubku	2	2	3	0	7
Neznám	8	2	46	16	72
Jiné	5	4	5	2	16

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 8: Další díla Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: vlastní zpracování

Cílem otázky č. 10 je odhalit další známé skladby Pavla Josefa Vejvanovského. 43 % respondentů nezná žádné další dílo. Nejznámějším dalším dílem je *Salve Regina* a to zejména u studentů VOŠPgS a SPgŠ. V pořadí následují *Sonata à 4 b moll* a *Magnificat*. Často se také vyskytují *Laudate dominum*, *Sonata Venatoria* a *Sonata à 7*. Vícekrát se objevuje obecné označení sonáty pro trubky. Mezi ojedinělé a překvapivé odpovědi patří *Sonata Natalis*, *Sonata Sancti Spiritus*, *Laudate Pueri*, *Missa misericordiae*, *Missa Martialis* a *Sonata Sancti Mauriti*.

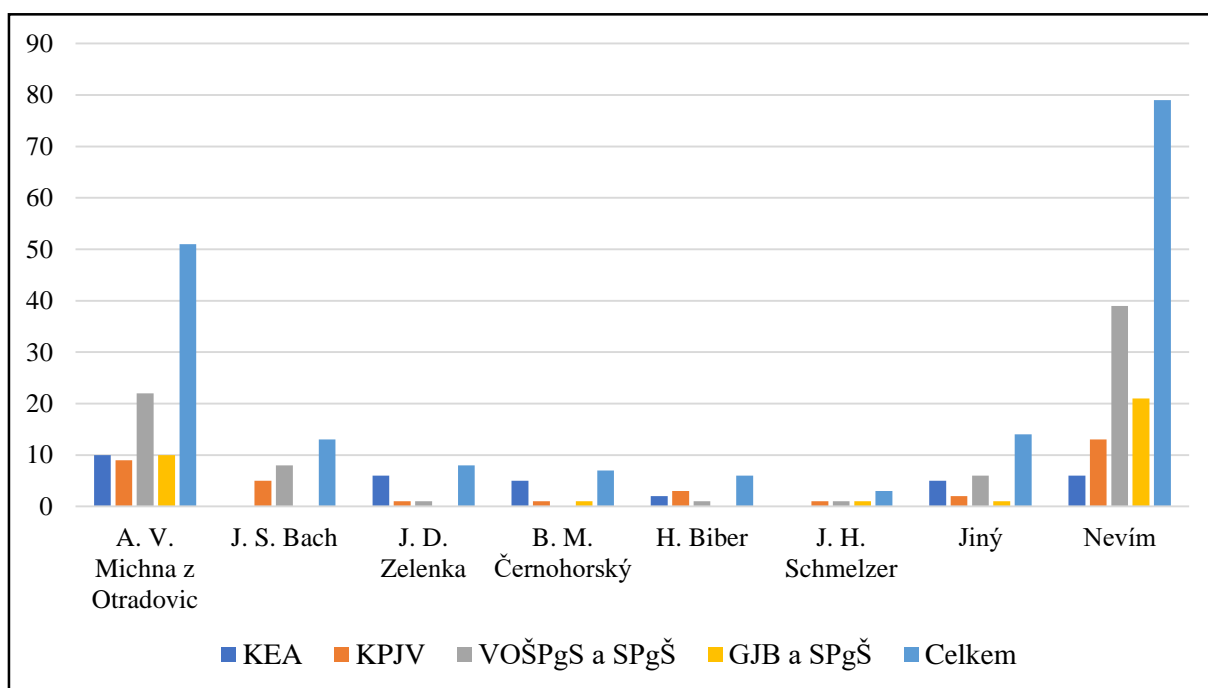
Otázka č. 11: Kdo je jeho současníkem?

Tabulka 10: Současníci Pavla Josefa Vejvanovského

	KEA	KPJV	VOŠPgS a SPgŠ	GJB a SPgŠ	Celkem
A. V. Michna z Otradovic	10	9	22	10	51
J. S. Bach	0	5	8	0	13
J. D. Zelenka	6	1	1	0	8
B. M. Černohorský	5	1	0	1	7
H. Biber	2	3	1	0	6
J. H. Schmelzer	0	1	1	1	3
Jiný	5	2	6	1	14
Nevím	6	13	39	21	79

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 9: Současníci Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: vlastní zpracování

U otázky č. 11 je zjišťováno povědomí o dalších skladatelích období baroka. 48 % všech respondentů nezná žádného dalšího autora. Nejhůře si vedou studenti středních pedagogických škol. Na všech školách je nejčastěji označen Adam Václav Michna z Otradovic (celkově u 31 % studentů). Na kroměřížské konzervatoři se opakovaně vyskytuje také Johann Sebastian Bach, který je také zmiňován u studentů VOŠPgS a SPgŠ, ale u studentů KEA a GJB a SPgŠ je zcela opominut. Na olomoucké konzervatoři se často objevují také Jan Dismas Zelenka a Bohuslav Matěj Černohorský. Dalšími označenými autory jsou Heinrich Biber a Johann Heinrich Schmelzer. Výjimečně se objevují jména jako Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Josef Kajetán Tyl, Antonio Vivaldi, Georg Friedrich Händel či Claudio Monteverdi.

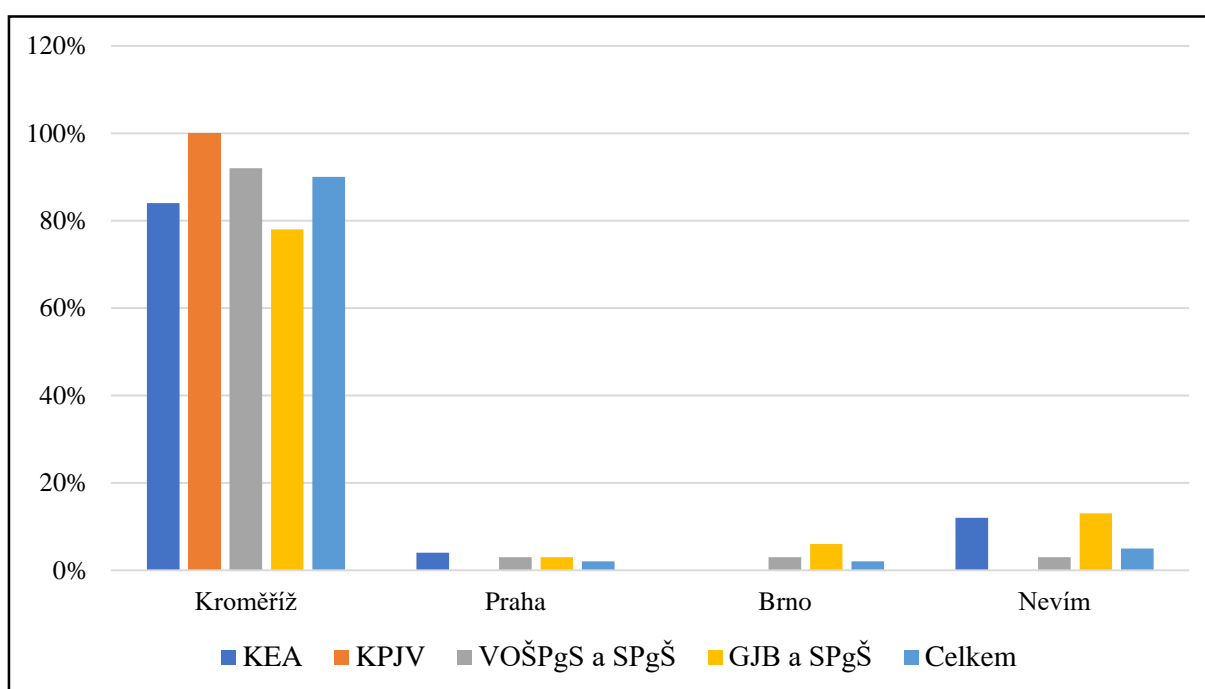
Otázka č. 12: Kde se nachází Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského?

Tabulka 11: Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Kroměříž	21	84%	35	100%	68	92%	25	78%	149	90%
Praha	1	4%	0	0%	2	3%	1	3%	4	2%
Brno	0	0%	0	0%	2	3%	2	6%	4	2%
Nevím	3	12%	0	0%	2	3%	4	13%	9	5%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 10: Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 12 ověřuje, zda mají studenti základní povědomí o Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského, přesněji zda vědí alespoň místo, kde se nachází. Není překvapením, že studenti kroměřížské konzervatoře u této otázky znají ve 100 % odpovědi sídlo své školy. Olomoucká konzervatoř se ve srovnání nachází níže, jelikož zde studenti označují Kroměříž pouze v 84 % a 12 % respondentů z této školy odpověď nezná. Ze srovnávání pedagogických škol lépe vychází VOŠPgS a SPgŠ, pravděpodobně z důvodu, že sídlí také v Kroměříži. Přerovská pedagogická škola u této otázky dopadá nejhůře, Kroměříž je označena pouze v 78 % a ve 13 % studenti neznají odpověď. Celkově lze říci, že studenti mají dobré povědomí o sídle Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského (v 90 %). Odpověď nezná 5 % respondentů. Mezi další označená města patří Praha a Brno.

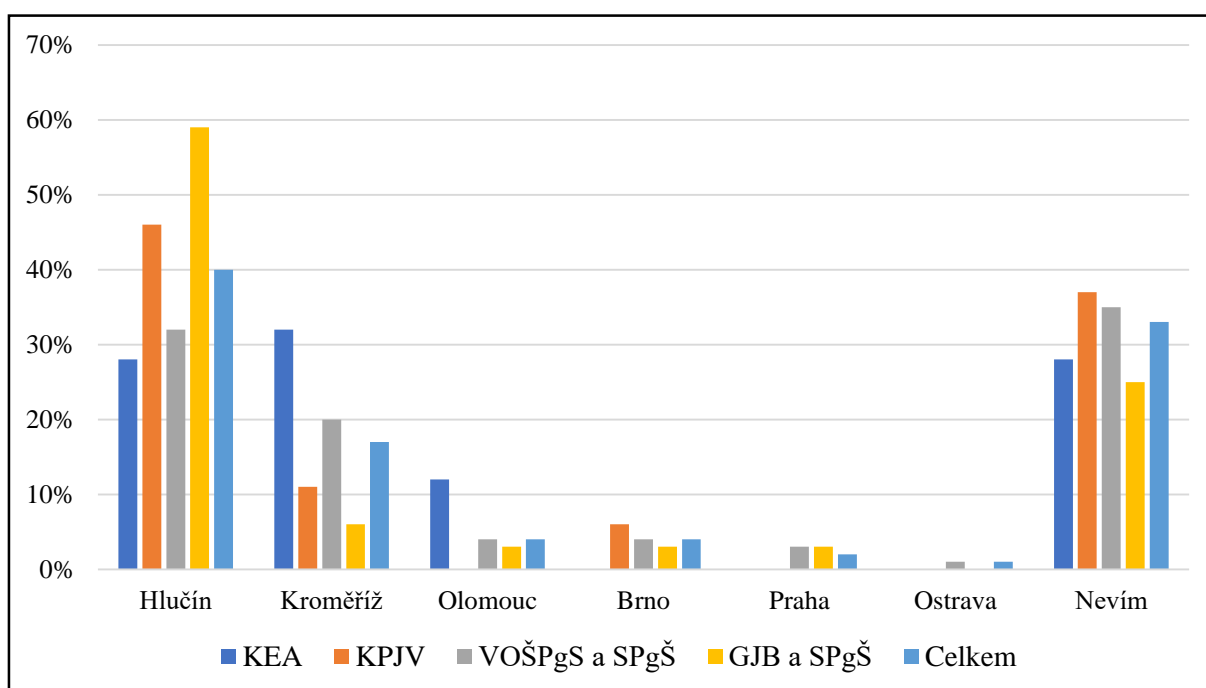
Otázka č. 13: Kde se nachází Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského?

Tabulka 12: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Hlučín	7	28%	16	46%	24	32%	19	59%	66	40%
Kroměříž	8	32%	4	11%	15	20%	2	6%	29	17%
Olomouc	3	12%	0	0%	3	4%	1	3%	7	4%
Brno	0	0%	2	6%	3	4%	1	3%	6	4%
Praha	0	0%	0	0%	2	3%	1	3%	3	2%
Ostrava	0	0%	0	0%	1	1%	0	0%	1	1%
Nevím	7	28%	13	37%	26	35%	8	25%	54	33%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 11: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: vlastní zpracování

V otázce č. 13 je podobně jako u předchozí otázky zjišťováno povědomí o sídle další instituce spojené se jménem tohoto skladatele a to o ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského. Na kroměřížské konzervatoři je označen Hlučín ve 46 %. V porovnání respondenti z olomoucké konzervatoře město Hlučín označují nejméně (ve 28 %), naopak nejčastěji se vyskytuje Kroměříž (ve 32 %). Překvapivý výsledek nastává na přerovské pedagogické škole, kde je Hlučín označen v 59 %, což je o 27 % více než na kroměřížské škole. Tam také často označují odpověď Kroměříž. Celkově lze říci, že povědomí o sídle ZUŠ je menší než o sídle konzervatoře, jen 40 % studentů zná správnou odpověď Hlučín a 33 % netuší. Dalšími označovanými městy jsou Olomouc, Brno, Praha a jednou i Ostrava.

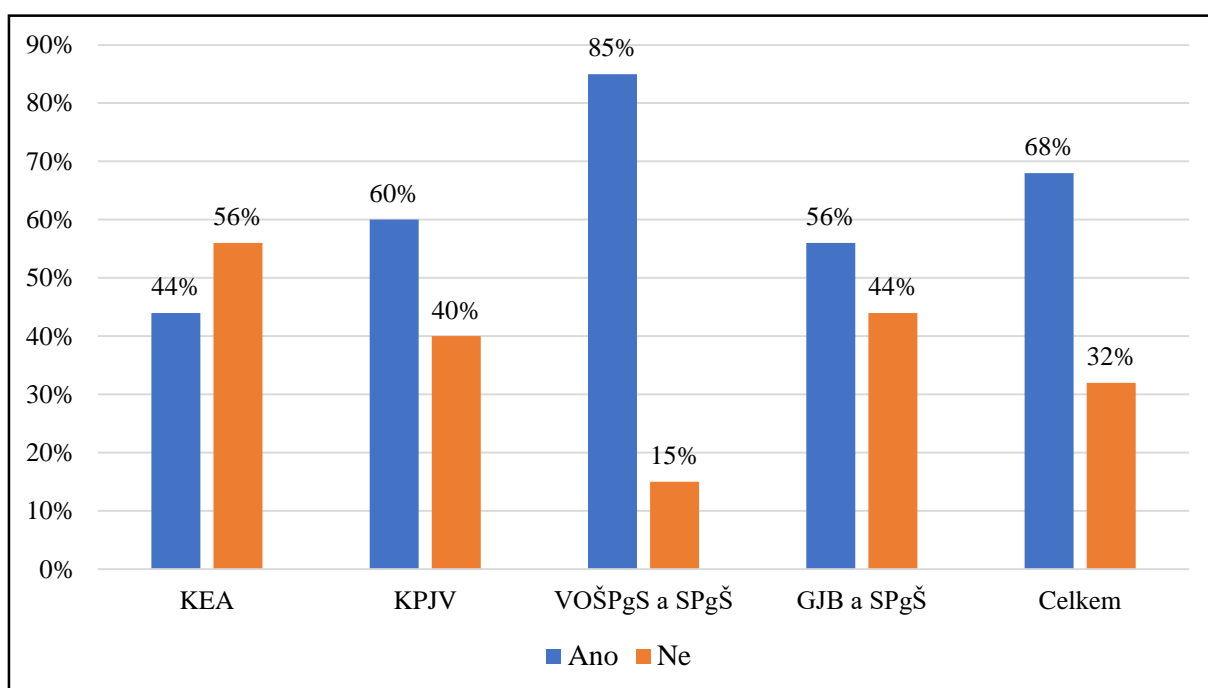
Otázka č. 14: Učil(a) jste se o Pavlu Josefu Vejvanovském v hodinách hudební výchovy?

Tabulka 13: Hodiny hudební výchovy a Pavel Josef Vejvanovský

	KEA		KPJV		VOŠPgŠ a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Ano	11	44%	21	60%	63	85%	18	56%	113	68%
Ne	14	56%	14	40%	11	15%	14	44%	53	32%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 12: Hodiny hudební výchovy a Pavel Josef Vejvanovský

Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 14 zjišťuje, zda se studenti o Pavlu Josefu Vejvanovském učili v hodinách hudební výchovy, a zároveň částečně ověřuje otázku č. 6, kde za zdroj informací o tomto skladateli uvádějí v 77 % odpověď „výuka ve škole“. Na kroměřížské konzervatoři je odpověď „ano“ označena u 60 % respondentů. Při srovnávání s konzervatoří v Olomouci dochází k velkému rozdílu. Zde se o tomto skladateli v hodinách učilo jen 44 % respondentů. Nejvíce se odpověď „ano“ vyskytuje u studentů kroměřížské pedagogické školy a to u 85 %, což je o 29 % více než u studentů z Přerova. Pravděpodobně je to opět způsobeno tím, že na přerovské pedagogické škole probíhal výzkum ve 2. ročníku, kde ještě není v učebním plánu předmět Specializace hudební výchova. Celkově se o Pavlu Josefu Vejvanovském v hodinách hudební výchovy učilo 68 % studentů, tudíž mezi otázkami č. 6 a 14 dochází k odchylce 9 %.

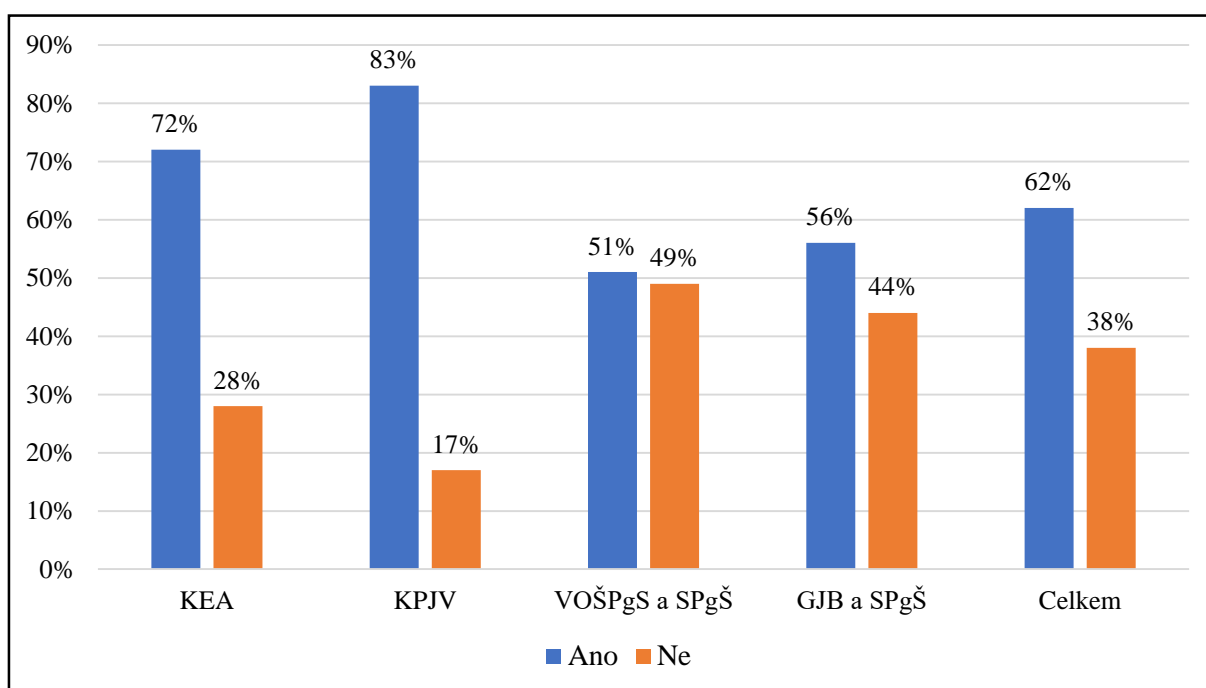
Otázka č. 15: Chtěl(a) byste se o něm dozvědět více?

Tabulka 14: Zájem o Pavla Josefa Vejvanovského v budoucnosti

	KEA		KPJV		VOŠPgS a SPgŠ		GJB a SPgŠ		Celkem	
Ano	18	72%	29	83%	38	51%	18	56%	103	62%
Ne	7	28%	6	17%	36	49%	14	44%	63	38%

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 13: Zájem o Pavla Josefa Vejvanovského v budoucnosti

Zdroj: vlastní zpracování

Cílem otázky č. 15 je zjistit případný zájem o Pavla Josefa Vejvanovského v budoucnosti. Odpověď „ano“ je s 83 % nejčastěji zvolená na kroměřížské konzervatoři. Po ní následuje se 72 % olomoucká konzervatoř. Na středních pedagogických školách jsou výsledky srovnatelné, jelikož se odpověď „ano“ objevuje průměrně v 53 %. Při porovnávání konzervatoří a středních pedagogických škol u této otázky dochází k velkému rozdílu. Na konzervatořích má případný zájem přibližně 78 % studentů, kdežto na pedagogických školách již zmiňovaných 53 %. Celkově lze říci, že zájem se v budoucnosti o Pavlu Josefu Vejvanovském dozvědět něco více má 62 % respondentů.

4.3 Zhodnocení hypotéz

Hypotéza č. 1

Více jak 80 % respondentů bude znát jméno Pavel Josef Vejvanovský.

Hypotéza se potvrdila.

Hypotéza byla ověřena otázkou č. 4. Jméno Pavel Josef Vejvanovský celkově už někdy slyšelo 93 % respondentů. Hypotéza byla také potvrzena na jednotlivých školách, kde byl výsledek vždy vyšší než 80 %.

Hypotéza č. 2

Ve spojení s tímto jménem se studentům nejčastěji vybaví termíny Kroměříž, barokní skladatel, biskup Karel Liechtenstein-Castelcorno, trubač či Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži.

Hypotéza se nepotvrdila.

Ověřována byla pomocí otázky č. 5. Nejčastěji vybavenými termíny byli skladatel, Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského, baroko, Kroměříž a hudba. V porovnávání s hypotézou se Kroměříž nachází až na třetím místě, trubač ještě níže a biskup Karel Liechtenstein-Castelcorno se neobjevuje ani v jedné odpovědi.

Hypotéza č. 3

Alespoň 80 % studentů označí jako období, ve kterém Pavel Josef Vejvanovský žil, baroko.

Hypotéza se potvrdila.

Správnost hypotézy byla zjišťována pomocí otázky č. 8. Na olomoucké konzervatoři a kroměřížské střední pedagogické škole byl výsledek nižší než 80 %. Celkově bylo však baroko označeno za období, ve kterém Pavel Josef Vejvanovský žil, přesně u 80 % studentů.

Hypotéza č. 4

U otázky zaměřující se na zkomponovaná díla tohoto autora minimálně 90 % studentů přiřadí skladbu Sonata Vespertina, více jak 75 % dílo Missa brevis a více jak 10 % Svatováclavskou mši.

Hypotéza se nepotvrdila.

Hypotéza byla ověřována pomocí otázky č. 9. Z výzkumu vyplynulo, že skladbu Sonata Vespertina přiřadilo 80 % a dílo Missa brevis jen 49 %. Hypotéza by nebyla potvrzena ani

v rámci jednotlivých škol. K jedinému správnému odhadu došlo u *Svatováclavské mše*, která byla přiřazena u 13 % respondentů.

Hypotéza č. 5

Více jak 40 % studentů nebude znát žádné další kompozice tohoto autora.

Hypotéza se potvrdila.

Správnost byla zjišťována pomocí otázky č. 10. Celkově 43 % studentů uvedlo, že nezná žádné další kompozice Pavla Josefa Vejvanovského. Ve výzkumu byla nejčastěji uvedena díla *Salve Regina*, *Sonata à 4 b moll* a *Magnificat*. Dále se objevovaly skladby jako *Laudate dominum*, *Sonata Venatoria* či *Sonata à 7* a další.

Hypotéza č. 6

Alespoň 80 % respondentů bude vědět, že se Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského nachází v Kroměříži.

Hypotéza se potvrdila.

Ověřena byla pomocí otázky č. 12. Na otázku odpovědělo správně celkem 90 %. Hypotéza by byla potvrzena na všech jednotlivých školách kromě GJB a SPgŠ v Přerově, kde město Kroměříž označilo jen 78 %.

Hypotéza č. 7

Více jak 60 % studentů označí za sídlo ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského město Hlučín.

Hypotéza se nepotvrdila.

Hypotéza byla ověřována pomocí otázky č. 13. Správnou odpověď zvolilo jen 40 % respondentů. Hypotéza by se nepotvrdila ani na jednotlivých školách. Dalším často voleným městem byla Kroměříž a to u 17 % studentů.

Závěr

Bakalářská práce se zabývala zpracováním osobnosti Pavla Josefa Vejvanovského a pojednáním o dvou institucích spojených s jeho jménem, konkrétně o Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a o Základní umělecké škole Pavla Josefa Vejvanovského v Hlučíně. Cílem práce bylo zmapovat míru povědomí o tomto autorovi, a to zejména u studentů kroměřížské konzervatoře v porovnání se studenty jiné konzervatoře, a dále v porovnání se studenty škol jiného typu.

Teoretická část, resp. první kapitola, byla zaměřená na pojednání o autorovi a na seznámení se s tak významnou osobností pro oblast Kroměřížska. Další dvě kapitoly obeznámily čtenáře s historickým vývojem a současnou situací na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a na Základní umělecké škole Pavla Josefa Vejvanovského v Hlučíně.

Praktická část zjišťovala, jak velký mají studenti přehled o tomto autorovi, zda znají základní životopisné údaje a jeho nejznámější kompozice. Výzkum byl proveden pomocí dotazníkového šetření, které probíhalo na čtyřech institucích, a to na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži, Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci, Vyšší odborné škole pedagogické a sociální a Střední pedagogické škole v Kroměříži a na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole v Přerově.

Z výzkumu vyplynulo, že většina studentů už někdy jméno Pavla Josefa Vejvanovského slyšela. Nejčastěji se jim vybavily pojmy jako hudební skladatel, Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského, baroko či samotné město Kroměříž. 80 % respondentů správně označilo baroko jako období života tohoto autora. Při označování základních kompozic bylo zjištěno, že studenti mají o dílech menší povědomí, než bylo odhadováno. Dále vyplynulo, že téměř polovina studentů nezná žádné další dílo. U otázek zaměřujících se na instituce spojené se jménem tohoto skladatele bylo zjištěno, že většina respondentů ví, kde se nachází Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského, ale o sídle ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského nemá povědomí ani polovina dotazovaných.

Celkově lze říci, že studenti mají základní povědomí o jméně a zásadních životopisných údajích Pavla Josefa Vejvanovského. O nejvýznamnějších kompozicích mají ale povědomí velmi nízké, většina zná pouze dílo *Sonata Vespertina*, popř. *Missa brevis*. Zajímavé by rovněž mohlo být zmapovat míru povědomí o tomto autorovi také u ostatní populace, tj. u dospělých osob s jiným než hudebním vzděláním.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

FRIC, Ota. *Vývoj hudební kultury na jihovýchodní Moravě*. Brno: Krajské nakladatelství v Brně, 1963, s. 20–25.

PEŘINKA, František Václav. *Dějiny města Kroměříže*. Díl II., Část I a II. Kroměříž: Kroměřížský městský osvětový sbor, 1947, s. 3–19, 244–272, 566–684 a 931–947.

PEŘINKA, František Václav. *Dějiny města Kroměříže*. Díl II., část 3. Kroměříž: Místní národní výbor v Kroměříži, 1948, s. 276–290.

SEHNAL, Jiří. Hudební poměry na Moravě v polovině 17. století. In: ELBEL, Martin – TOGNER, Milan (eds). *Historická Olomouc XIII*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2002, s. 17–22. ISBN 80-244-0177-0.

SEHNAL, Jiří. *Pavel Vejvanovský a biskupská kapela v Kroměříži*. Kroměříž: Muzeum Kroměřížska, 1993. ISBN 80-900031-2-5.

SEHNAL, Jiří – PEŠKOVÁ, Jitřenka. *Caroli de Liechtenstein-Castelcorno episcopi Olomucensis operum artis musicae collectio Cremsirii reservata*. Sv. 2. Praha: Národní knihovna ČR, 1998, s. 571–649. ISBN 80-7050-292-4.

SEHNAL, Jiří – VYSLOUŽIL, Jiří. *Dějiny hudby na Moravě*. Brno: Muzejní a vlastivědná společnost, 2001, s. 93–96. ISBN 80-7275-021-6.

SMOLKA, Jaroslav a kol. *Dějiny hudby*. Brno: Togga, 2001, s. 266–268. ISBN 80-902912-0-1.

SMOLKA, Jaroslav. *Hudba českého baroka*. 2. vyd. Praha: Akademie múzických umění v Praze, 1993, s. 25–27.

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Pavla Josefa Vejvanovského. Hlučín: ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského, 2019.

VOŇKOVÁ, Lenka. *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž*. Diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, s. 11–13 a 18.

Elektronické zdroje

Český hudební slovník osob a institucí: *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z:

https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=982#literatura9499

GREMLICA, Petr. Desková hra aneb po stopách pamětních desek v Kroměříži. *Moje Kroměříž* [online], duben, 2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://www.mojekromeriz.cz/magazin/clanek/deskova-hra-aneb-po-stopach-pametnich-desek-v-kromerizi>

Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž: *Historie konzervatoře* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z: www.konzkm.cz/historie/.

Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž: *Základní informace* [online] [cit. 9. 3. 2020]. Dostupné z: www.konzkm.cz/zakladni-informace/.

Moje Kroměříž: *Arcibiskupský zámek Kroměříž* [online] [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://www.mojekromeriz.cz/mista/6/arcibiskupsky-zamek-kromeriz>

VESELÝ, Josef. 493. schůzka: Trubač Jeho Jasnosti. *Český rozhlas Dvojka* [online], prosinec, 2004 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/493-schuzka-trubac-jeho-jasnosti-7938745>

Víkend otevřených zahrad: *Květná zahrada v Kroměříži* [online] [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <https://www.vikendotevrenychzahrad.cz/sindex.php?idvyrb=10&akc=detail>

Seznam zkratek

ČR	Česká republika
GJB a SPgŠ	Gymnázium Jana Blahoslava a Střední pedagogická škola Přerov
KEA	Konzervatoř Evangelické akademie Olomouc
KPJV	Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž
UNESCO	Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu
VOŠPgS a SPgŠ	Vyšší odborná škola pedagogická a sociální a Střední pedagogická škola Kroměříž
ZUŠ	základní umělecká škola

Seznam obrázků, tabulek a grafů

1. Seznam obrázků

- Obrázek 1: Portrét Pavla Josefa Vejvanovského
Obrázek 2: Pamětní deska na kroměřížském domě
Obrázek 3: Arcibiskupský zámek Kroměříž
Obrázek 4: Květná zahrada v Kroměříži

2. Seznam tabulek

Tabulka 1:	Srovnání počtu skladeb a jejich podílu	11
Tabulka 2:	Zastoupení respondentů na jednotlivých školách	31
Tabulka 3:	Povědomí o jménu Pavel Josef Vejvanovský	32
Tabulka 4:	Pojmy spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským	33
Tabulka 5:	Zdroj informací	34
Tabulka 6:	Město spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským	35
Tabulka 7:	Historická období a Pavel Josef Vejvanovský	36
Tabulka 8:	Tvorba Pavla Josefa Vejvanovského	37
Tabulka 9:	Další díla Pavla Josefa Vejvanovského	38
Tabulka 10:	Současníci Pavla Josefa Vejvanovského	39
Tabulka 11:	Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského	40
Tabulka 12:	ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského	41
Tabulka 13:	Hodiny hudební výchovy a Pavel Josef Vejvanovský	42
Tabulka 14:	Zájem o Pavla Josefa Vejvanovského v budoucnosti	43

3. Seznam grafů

Graf 1:	Zastoupení respondentů na jednotlivých školách	31
Graf 2:	Povědomí o jménu Pavel Josef Vejvanovský	32
Graf 3:	Pojmy spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským	33
Graf 4:	Zdroj informací	34
Graf 5:	Město spojené s Pavlem Josefem Vejvanovským	35
Graf 6:	Historická období a Pavel Josef Vejvanovský	36
Graf 7:	Tvorba Pavla Josefa Vejvanovského	37

Graf 8:	Další díla Pavla Josefa Vejvanovského	38
Graf 9:	Současníci Pavla Josefa Vejvanovského	39
Graf 10:	Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského	40
Graf 11:	ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského	41
Graf 12:	Hodiny hudební výchovy a Pavel Josef Vejvanovský	42
Graf 13:	Zájem o Pavla Josefa Vejvanovského v budoucnosti	43

Seznam příloh

1. Portrét Pavla Josefa Vejvanovského
2. Pamětní deska na kroměřížském domě
3. Seznam děl Pavla Josefa Vejvanovského
4. Arcibiskupský zámek Kroměříž
5. Květná zahrada v Kroměříži
6. Seznam ředitelů Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského
7. Dotazník

Přílohy

1. Portrét Pavla Josefa Vejvanovského

Obrázek 1: Portrét Pavla Josefa Vejvanovského

Zdroj: VESELÝ, Josef. 493. schůzka: Trubač Jeho Jasnosti. *Český rozhlas Dvojka* [online], prosinec, 2004 [cit. 20. 4. 2020].
Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/493-schuzka-trubac-jeho-jasnosti-7938745>

2. Pamětní deska na kroměřížském domě

Obrázek 2: Pamětní deska na kroměřížském domě

Zdroj: GREMLICA, Petr. Desková hra aneb po stopách pamětních desek v Kroměříži. *Moje Kroměříž* [online], duben, 2015 [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://www.mojekromeriz.cz/magazin/clanek/deskova-hra-aneb-po-stopach-pametnich-desek-v-kromerizi>

3. Seznam děl Pavla Josefa Vejvanovského

Všechna dochovaná díla jsou uschována v Hudebním archivu Státního zámku v Kroměříži.

Kompletní skladby

Vokální – mše:

- Missa brevis pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 trubky ad lib., trombony ad lib., violone, varhany, (1664)
- Missa visitationis B. V. M. pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 trubky, trombony in capella, varhany, (1665)
- Missa fidelitatis pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1670)
- Missa salvatoris pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1677)
- Missa florida pro 2 CATB concertati, 2 CATB ripieni, 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 2 trombony, violone, varhany, (1678)

- Missa bonae valetudinis pro 2 CATB concertati, 2 CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 2 trubky, 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1681)
- Missa pro CATB, 2 housle, 2 violy, varhany, (1682)
- Missa martialis pro 2 CATB concertati, 2 CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 2 trubky, 3 trombony, violone, varhany, (1682)
- Missa refugii pro 2 CATB concertati, 2 CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 2 trubky, 3 trombony, violone, varhany, (1682)
- Missa s. Josephi pro CATB, 2 housle, 2 violy, varhany, (1682)
- Missa clamantium pro CATB, 2 housle, 2 violy, varhany (Sunt additi 2 Clarini pro libitu sed uno tono altiores debent esse Tubae), (1683)
- Missa misericordiae pro CATB, 2 housle, 3 violy, varhany, (1689)
- Missa rogate pro CATB, 2 housle, 3 violy, varhany, (1689)

Vokální – další liturgické formy:

- Litaniae lauretanae pro CATB concertati, CATB ripieni, 4 violy, 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1674)
- Litaniae lauretanae CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 2 trubky, violone, varhany, (1674)
- Litaniae BVM breues, simplices ab 8 vocibus pro CATB I. chori, CATB II. chori, violone, varhany, (1675)
- Motettum de sancta Anna „Congaudete mecum“ pro CATB, 2 housle, 3 violy, varhany, (1677)
- „Vidi Dominum sedentem“, Offertorium pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 3 violy, 3 trombony, violone, varhany, (1677)
- Medicamen contra pestem et de B. housle Maria „Stella caeli extirpavit“, Offertorium pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 3 trombony, violone, varhany, (1679)
- 2 Litaniae lauretanae majales pro CATB, 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 3 trombony, varhany; in junio pro CATB, 2 housle, 3 violy, 3 trombony, varhany, (1680)
- Vesperae de confessore pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 3 violy ad lib., 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1680)
- „Usqueqvo exaltabuntur“, Offertorium pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 3 trombony, violone, varhany, (1683)
- „Congregati sunt inimici nostri“, Offertorium pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1684)

- 8 Offertoria pro CATB, 2 housle, 2 violy, varhany, de apostolis „Estote fortes in bello“, de martyribus „Usquequo peccatores“, de B. V. in caelos assumpta „Adeste cherubim, venite seraphim“, de confessore „Quasi sidus lucidissimum“, de dedicatione „Cum compleret Salomon“, de virginibus „Media nocte clamor“, de uno martyre „O rex gloriae“, de tempore „Vide, Domine, afflictionem“, (1685)
- De venerabili sacramento „Ave sanctissimum redemptoris nostri corpus“, Offertorium pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 3 trombony, violone, varhany, (1687)
- Motettum de tempore „Benedicite gentes“ pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, varhany, (1687)
- Offertorium pro omni tempore „Exurgat Deus et dissipentur“ pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, 2 Trombae breves (= in D), 3 trombony, varhany, (1687)
- Vesperae de sabbatho pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy, violone, varhany, (1689)
- Vesperae dominicales et de confessore pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy ad lib., violone, varhany, (1692)

Instrumentální:

- Sonata vespertina à 8 pro 2 trubky, 2 housle, 3 trombony, violone, varhany, (1665)
- Sonata à 4 Be mollis pro trubku (Clarino), housle, 2 violy, basso continuo, (1666)
- Sonata à 5 pro trubku, housle, trombon, 2 violy, varhany, (1666)
- Sonata à 6 pro trubku, 2 housle, 2 Cornetti, violone, varhany, (1666)
- Sonata laetitiae pro 2 housle, 3 violy, (1666)
- Sonata paschalis, II. Sonata scti Mauritii pro 2 trubky, 2 housle, 3 violy, 3 trombony ad lib., varhany, (1666)
- Serenada à 6 pro 4 violy, 2 Violae da gamba, (1667)
- Sonata s. Petri et Pauli pro trubku, 3 trombony, housle, 3 violy, basso continuo, (1667)
- Sonata à 8 pro trubku, 3 trombony, housle, 3 violy, varhany, 782, (1667)
- Sonata tribus quadrantibus pro trubku, housle, trombon, basso continuo, 787, (1667)
- Serenada à 6 pro 4 violy, 2 Violae da gamba, (1667)
- Serenada pro 4 violy, 2 trubky, cembalo, (1670)
- Balletti pro tabula pro 2 trubky, 2 housle, 2 violy, violone, varhany, (1670)
- Sonata natalis pro 2 trubky, 2 housle, 4 violy, violone, varhany, (1674)

- Intrada con altre ariæ pro 4 violy (Viol. redopiatae), 3 Piffari, fagot, 2 trubky, violone, varhany, (1679)
- Sonata à 5 pro 3 Clarini trombae breves, housle, 2 violy, varhany, (1680)
- Serenada pro 4 Violae redopiatae, 5 Tubae campestres, Timpanis, Violone magno, (1680)
- Intrada pro 2 trubky, 4 violy, cembalo, (1683)
- Baletti per il carnuale pro housle, 2 violy, 2 trubky, 3 Schalamiae ô Piffare, fagot, violone grande, cembalo, (1688)
- Sonata à 5 pro 2 Trombae breves, housle, 2 violy, violone, varhany, (1689)
- Serenada pro 5 Tubae campestres, Tamburini, housle, 2 Violae redopiate, Basso viola, Violon grande, (1691)
- Offertur ad duos choros pro housle, 3 violy I. chori, housle, 3 violy II.chori, Violone grande nebo cembalo, (1692)

Skladby s nepotvrzeným autorstvím

Vokální:

- Transfige o dulcissime, Offertorium pro C, 2 housle, 2 trombony, violu, varhany, (1656)
- Confitebor tibi Domine ab 11 Vocibus, ťalm pro 2 C, A, 2 T, B, 2 housle, 3 trombony, basso continuo, (1660)
- Litaniae beatae Mariae virginis à 5 vel 8 et 5 instr. pro C, A, B concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 violy nebo trombony, fagot nebo trombon, basso continuo, (1660)
- Missa brevis pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 2 trubky (Clarini) ad lib., 3 trombony ad lib., violone, varhany, (1664)
- Salve regina pro B, 2 housle, 3 violy, varhany, (1666)
- Litaniae lauretanae pro 2 CATB, 2 housle, 2 violy, Viola da gamba, varhany, (1667)
- Litaniae lauretanae pro CATB concertati, CATB ripieni, 2 housle, 3 trombony ad lib., basso continuo, (1668)
- Miserere ab 11 pro 2 C, A, T, 2 B, 2 housle, 3 violy, 3 trombony ad lib., varhany, (1669)
- Motettum de nativitate Domini „Pastores eia surgite“ pro 3 C (Discanti), A, T, 2 B, 2 housle, 4 violy, varhany, (1670)
- Motettum de sancto Venceslao „Ave martyr purpurate“ pro CATB, 2 housle, 3 violy, varhany, (1672)
- „In confessione laudis“ pro CATB, 2 trubky, 2 housle, 2 violy, varhany, (1675)
- Vesperae breves (jen Dixit) pro CATB, basso continuo, (1677)
- Litaniae lauretanae pro CATB, 2 housle, varhany, (1678)

- 3 Litaniae lauretanae pro CATB, 2 housle, varhany, (1680)
- De resurrectione Domini „Haec est dies“ pro CATB, 2 housle, 2 violy, varhany, (1687)

Instrumentální:

- Sonata à 10 pro 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 2 violy da gamba, 1 violone, varhany, (1665)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 3 violy, varhany, (1666)
- Sonata à 6 pro 2 housle, 4 violy, varhany, (1666)
- Sonata à 6 pro 3 housle, 3 violy, varhany, (1666)
- Sonata à 7 Instr. pro 2 housle, 2 trubky, 2 violy, varhany, (1666)
- Sonata à 7 pro 2 housle, 2 trubky, 3 violy, violone, varhany, (1666)
- Sonata à 10 pro 2 housle, 2 trubky, 2 violy, 3 trombony, violone, varhany, (1666)
- Sonata à 10 pro 2 housle, 3 violy, 2 trubky, 3 trombony, (1666)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 2 trubky, 1 trombon, varhany, 719, (1666)
- Sonata paschalis pro 2 housle, 3 violy, basso continuo, (1666)
- Sonata Sancti Spiritus pro 2 housle, 2 violy, basso continuo, (1666)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 3 violy, varhany, (1667)
- Sonata à 4 pro 2 housle, 2 violy (Viola da Brazza), (1667)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 3 trombony, varhany, (1667)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 3 violy, varhany, (1667)
- Sonata à 5 pro 2 housle, 3 violy, varhany, (1667)
- Sonata la posta pro 3 housle, 3 trombony, basso continuo, (1667)
- Sonata ittalica à 12 pro 3 trubky, 2 Cornetti, 3 housle, 4 violy, varhany, (1668)
- Balletti à 7 pro housle, 2 violy, trubku, 2 trombony, cembalo, (1670)
- Intrada pro 2 trubky, (1685)
- Ingressus pro 2 trubky (Clarino in D), housle, 2 violy, basso continuo, (1690)
- Sonata pro housle, 2 violy, 2 trubky, 2 trombony, varhany, (1690)
- Sonata pro housle, 2 violy, basso continuo, (1690)²⁷

²⁷ SEHNAL, Jiří – PEŠKOVÁ, Jitřenka. *Caroli de Liechtenstein-Castelcorno episcopi Olomucensis operum artis musicae collectio Cremsirii reservata*. Sv. 2. Praha: Národní knihovna ČR, 1998, s. 571–649. ISBN 80-7050-292-4.

4. Arcibiskupský zámek Kroměříž

Obrázek 3: Arcibiskupský zámek Kroměříž

Zdroj: Moje Kroměříž: *Arcibiskupský zámek Kroměříž* [online] [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <http://www.mojekromeriz.cz/mista/6/arcibiskupsky-zamek-kromeriz>

5. Květná zahrada v Kroměříži

Obrázek 4: Květná zahrada v Kroměříži

Zdroj: Víkend otevřených zahrad: *Květná zahrada v Kroměříži* [online] [cit. 20. 4. 2020]. Dostupné z: <https://www.vikendotevrenychzahrad.cz/sindex.php?idvyrb=10&akc=detail>

6. Seznam ředitelů Konzervatoře Pavla Josefa Vejvanovského

1.	Jirů Josef	1949 až 1950
2.	Brabec Josef	1950 až 1963
3.	Grasse Zdeněk	1963 až 1967
4.	Spilka Dalibor	1967 až 1970
5.	Hýl Jaroslav	1970 až 1971
6.	Mandřáková Miluše	1971
7.	Drmola Zdeněk	1972
8.	Koželuha Lubomír	1972 až 1974
9.	Račanský Jaroslav	1974 až 1985
10.	Kummer Jaroslav	1985 až 1989
11.	Nosek Stanislav	1989 až 1990
12.	Šiška Miroslav	1990 až 2018
13.	Křivánek Václav	od 2018 doposud ²⁸

²⁸ VOŇKOVÁ, Lenka. *Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž*. Diplomová práce. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, s. 18.

7. Dotazník²⁹

Milí žáci a studenti,

jmenuji se Andrea Icelová, studuji na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci obor Hudební kultura a matematika se zaměřením na vzdělávání. Chci vás touto cestou požádat o vyplnění dotazníku, jehož výsledky budou použity k vypracování mé bakalářské práce na téma *Odkaz Pavla Josefa Vejvanovského v povědomí studentů různých typů škol*. Dotazník je anonymní. U každé otázky zakroužkujte prosím jen jednu odpověď (kromě otázek 6 a 9).

Předem moc děkuji

- 1) Na jaké škole studujete?

- 2) Jaký obor?

- 3) Který ročník právě navštěvujete?

- 4) Slyšel(a) jste někdy jméno Pavel Josef Vejvanovský?
 - a) Ano
 - b) Ne
- 5) Co Vás napadne, když se řekne Pavel Josef Vejvanovský?

- 6) Odkud ho znáte? (lze volit více odpovědí)
 - a) internet
 - b) samostudium/vlastní zájem
 - c) výuka ve škole
 - d) neznám ho
- 7) Se který městem je zejména spjat?

- 8) Kterého historického období je představitelem?
 - a) renesance
 - b) baroko
 - c) klasicismus
 - d) romantismus
- 9) Která z uvedených děl zkomponoval Pavel Josef Vejvanovský? (lze volit více odpovědí)
 - a) Z českých luhů a hájů
 - b) Sonáta Vespertina
 - c) Missa brevis
 - d) Turecký pochod
 - e) Svatováclavská mše
- 10) Které další skladby od tohoto autora znáte?

²⁹ vlastní zpracování

11) Kdo je jeho současníkem?

12) Kde se nachází Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského?

13) Kde se nachází Základní umělecká škola Pavla Josefa Vejvanovského?

14) Učil(a) jste se o Pavlu Josefu Vejvanovském v hodinách hudební výchovy?

a) Ano

b) Ne

15) Chtěl(a) byste se o něm dozvědět více?

a) Ano

b) Ne

Anotace

Jméno a příjmení:	Andrea Icelová
Katedra:	Katedra hudební výchovy
Vedoucí práce:	PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D
Rok obhajoby:	2020

Název práce:	Odkaz Pavla Josefa Vejvanovského v povědomí studentů hudební výchovy na různých typech škol
Název v angličtině:	Reference of Pavel Josef Vejvanovský in the awareness of students of music education at different types of schools
Anotace práce:	Bakalářská práce zpracovává osobnost Pavla Josefa Vejvanovského a pojednává o dvou institucích spojených s jeho jménem, konkrétně o Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a o Základní umělecké škole Pavla Josefa Vejvanovského v Hlučíně. V praktické části je zkoumána úroveň povědomí o základních životopisných údajích a nejznámějších kompozicích tohoto skladatele.
Klíčová slova:	Pavel Josef Vejvanovský, Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského Kroměříž, ZUŠ Pavla Josefa Vejvanovského Hlučín, povědomí o Pavlu Josefu Vejvanovském
Anotace v angličtině:	The Bachelor thesis processes the personality of Pavel Josef Vejvanovský and follows up about two institutions associated with his name, specifically about Conservatory of Pavel Josef Vejvanovský in Kroměříž and about Elementary Art School of Pavel Josef Vejvanovský in Hlučín. In the practical part there is examined the level of awareness about elementary biographical information and the most famous compositions of this composer.
Klíčová slova v angličtině:	Pavel Josef Vejvanovský, Conservatory of Pavel Josef Vejvanovský Kroměříž, Elementary Art School of Pavel Josef Vejvanovský Hlučín, Awareness of Pavel Josef Vejvanovský
Přílohy vázané v práci:	7
Rozsah práce:	52 s.
Jazyk práce:	čeština